

ผลของการสาดเกล้าเข้าปากแบบไม่ลืมหูลืมตา ลืมประเมิน
 ความสามารถในการดื่มของตัวเอง จึงทำให้วสุวีต้องนั่งเอามือสองข้าง
 ทำคางค้ายันโบหน้าไว้เพื่อไม่ให้ฟูไปกับแคนเตอร์ที่นั่งดื่ม เปลือกตา
 หญิงสาวขยับยุกยิก ค่อยๆ ปรีดตาขึ้น แสงไฟสลัวทำให้ประสิทธิภาพ
 การมองเห็นลดลง แต่นั่นยังไม่ร้ายเท่ากับฤทธิ์เกล้า เธอเมาถึงขนาด
 มองเห็นบาร์เทนเดอร์รูปหล่อมีสองหัวสี่ตา

ก่อนที่บาร์เทนเดอร์จะมีหัวอกเพิ่ม วสุวีต้องหยุดดื่ม!

เป็นไปได้เธอก็อยากจะนอนหลับยาวๆ หลับแบบซ้อมตาย ไม่ต้อง
 ตื่นขึ้นมาเผชิญกับสารพันปัญหาที่คอยถาโถม วิบากกรรมของเธอเริ่ม
 ขึ้นตั้งแต่สูญเสียมแม่ไป วสุวีกลายเป็นคนไร้ที่พึ่ง ผู้คนรอบกายวุ่นวาย
 โกลาหล จ้องแย้งชิงตักดวงผลประโยชน์ใส่ตัวอย่างไม่นึกเกรงใจ โลก
 ที่เคยสดใสถูกปกคลุมด้วยม่านหมอกแห่งความชั่วร้าย

มุมปากของหญิงสาวโค้งขึ้นเป็นรอยยิ้ม ยิ้มที่เต็มไปด้วยความ
 ซื่นซมระทมทุกข์ แม่เลี้ยงเธอมาราวกับเจ้าหญิง ปัญหาไร้รอยพันถูก
 จัดการสิ้นซากก่อนที่มันจะเข้ามาใกล้ถ้าภายในชีวิต แม่บอกให้เธอตั้งใจ
 เรียน และเมื่อถึงเวลาเหมาะสมแม่จะสอนให้เธอเรียนรู้ธุรกิจของ
 ครอบครัว

แต่แม่คงลืมไป ไม่มีใครอยู่ค้ำฟ้า แม้แต่ตัวท่านเองก็ไม่ใช่ออก
ยกเว้น ใครจะคิดว่านักธุรกิจสาวสุดแกร่งอย่างคุณวิรงรอง กิตตินันท์
จะमतกม้าตายด้วยเรื่องง่าย ๆ อย่างนี้ วสุวีจึงต้องรับผลแห่งความ
ประมาทนั้น

เธอไม่ใช่คนขี้ชลาต ขี้กลัว และพร้อมจะต่อสู้กับปัญหา เรียนรู้
แก้ไขความผิดพลาด เธอมีความสามารถและมั่นใจว่าจะดำเนินธุรกิจ
ของครอบครัวต่อจากแม่ได้ แต่ไม่มีใครเชื่อใจเธอ

วสุวีไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าแม่ต้องรับมือกับอะไรบ้าง ผู้หญิงตัว
เล็กๆ คนหนึ่งแบกรับปัญหามากมายเพียงใด แม่ไม่เคยปรึกษาบ่น โดย
เฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับโรงแรมวิรงรอง

โรงแรมที่พ่อกับแม่ช่วยกันสร้างขึ้นมา เป็นอนุสรณ์แห่งความรัก
ของครอบครัว ความทรงจำหลายอย่างเกิดขึ้นที่นี่ แม้ว่าพ่อจะจากโลก
นี้ไปนานแล้ว แต่แม่ยังรักษาดูแลโรงแรมเป็นอย่างดี

ตอนที่แม่แต่งงานใหม่กับคุณอนุภพ วสุวีก็อดนึกแปลกใจไม่ได้
เธอคิดว่าแม่ยังรักพ่อไม่เสื่อมคลาย แต่เรื่องของความรักความรู้สึกคน
บางครั้งเราไม่สามารถคาดเดาหรือคิดแทนใครได้ วสุวีต้องทำใจอยู่นาน
กว่าจะยอมรับว่าแม่ก้าวผ่านความหวานชื่นในอดีตไปหมดสิ้น แม่ก็
พร้อมเริ่มต้นกับผู้ชายคนใหม่แล้ว

ความสัมพันธ์ของวสุวีกับพ่อเลี้ยงวราปรีนไม่มีปัญหา ภพธรรมี
ลูกติดชายหญิงอย่างละคน ภานิดาคนน้องวัยใกล้เคียงกับเธอ ส่วนภุรี
ผู้พี่นั้นแก่กว่า ภายใต้อาภครอบครัวสุขสันต์ก็มีความเป็นอริเล็กๆ
ระหว่างวสุวีกับภานิดา ทั้งตัวเธอและพี่สาวต่างสายเลือดซึ่งดีชิงเด่น
กันอยู่เงียบๆ สิ่งใดที่วสุวีต้องการและได้มา ไม่ช้าภานิดาก็จะอดอ้อน
ต้องมีตามให้ได้

วสุวีไม่เคยคิดเล็กคิดน้อย เพราะพ่อกับแม่เลี้ยงเธอมาในแบบ
ที่ไม่เคยทำให้รู้สึกว่าคุณอะไร ภานิดาอยากแข่งก็แข่งไปคนเดียว เธอ

ไม่เอาด้วย

พ่อแม่จากโลกนี้ไปเท่านั้นละ ความจริงอันโหดร้ายก็ปรากฏชัดเจน พ่อเลี้ยงของเธอเริ่มทำตัวราวกับเป็นเจ้าของโรงแรม ภูรีกับภานิดาก็ไม่ได้น่ารักว่าง่ายเหมือนตอนที่แม่อังยังมีชีวิตอยู่ วสุวิกลายเป็นอากาศธาตุ แม้แต่โรงแรมซึ่งเป็นสมบัติของตัวเองเธอก็ไม่มีสิทธิ์มีเสียง

ทุกคนมองข้ามหัววสุวิ จนกระทั่งโรงแรมเกิดวิกฤติการเงิน สร้างความเสียหายลุกลามขยายวงกว้าง เธอพยายามแก้ไขแต่ไร้ประโยชน์ ไม่มีใครสนใจจะฟัง เธอจึงต้องแย่งอำนาจบริหารงานคืนมาจากพ่อเลี้ยง และทำให้ทุกคนยอมรับ

เพราะเหตุนี้วสุวิถึงต้องมานั่งกรอกเหล้าเข้าปากพร้อมปฏิบัติภารกิจสำคัญ หมายถึงมันจะต้องจับผู้ชายคนหนึ่งให้อยู่หมัด แต่มันผิดแผนตรงเธอสั่งเหล้าแรงไปหน่อย ผู้ชายยังไม่ทันจะได้ขยับก็เมาแล้วเสียแล้ว

ปริมาณแอลกอฮอล์ที่สะสมในร่างกายมาตั้งแต่ช่วงหัวค่ำกำลังออกฤทธิ์เต็มประสิทธิภาพ วสุวิยืนตรงๆ ไม่ได้ พื้นที่ใต้ฝ่าเท้าโคลงเคลงเหมือนเรือได้คลื่น ถ้าแม่เห็นเธอสภาพนี้ ไม่เรียกในมือคงสั่งระริก

อือ...อย่าเพิ่งหลับ ยังหลับไม่ได้!

หญิงสาวนั่งสัปหงก รีบยกศีรษะตั้งตรง สองมือตบแก้มตัวเองเบาๆ เรียกสติ สะบัดไล่ความมึนเมาทิ้งไป ปลายเท้ากดยันกับพื้น ดันเบาๆ เพื่อหมุนแกนเก้าอี้ให้หันหน้าไปทางเป้าหมาย รอยยิ้มหยาดยิ้มปรากฏในหน้า เธอเห็นเขาแล้ว

นั่นไงละ ผู้ชายที่เธอต้องจับให้ได้ในคืนนี้!

อชิระ วรปัทม์

หนุ่มหล่อเจ้าสำราญทายาทตระกูลดังอันดับต้นๆ ของประเทศ แถมยังเป็นเจ้าของโรงแรม รีสอร์ท สปาและพูลวิลลาอีกหลายแห่งในเครือของวิพีกรุ๊ป และที่สำคัญเขามีหุ้นในโรงแรมของเธอด้วย

อชิระเคยขอซื้อหุ้นเพิ่มเพื่อจะได้มีสิทธิ์ขึ้นเป็นผู้บริหารในอนาคต แต่คุณวิรงรองไม่เอาด้วย แม่บุกเบิกสร้างโรงแรมเพื่อเป็นสมบัติของครอบครัว ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องยกให้คนอื่นจัดแจงบริหาร คนเดียวที่มีสิทธิ์คือวสุวี

เมื่อไม่ได้ตามที่หมาย อชิระก็ไม่ทำตัวเป็นปฏิบัติกรสร้างปัญหากวนใจ เขายังคงรับผลประโยชน์จากหุ้นที่ตัวเองมีอยู่ เขาไม่ใช่ตัวอันตรายสำหรับโรงแรมวิรงรอง แม่เคยบอกเธออย่างนั้น วสุวีไม่รู้เบื้องลึกเบื้องหลังว่าเขาเจรจากับแม่เธออย่างไร เธอไม่เคยรู้จักเขา จนกระทั่งได้ยินชื่ออชิระจากปากแม่ก่อนท่านจะสิ้นใจ

วสุวีสุดลมหายใจเข้าปอด ความมีเงินเมากำลังจะทำให้เธอเสียงาน ดวงตากลมโตเบิกกว้างจนน่าขน พยายามถ่วงตาเอาไว้ไม่ให้หลับ การมองหาอชิระไม่ใช่เรื่องยาก เขาโดดเด่นเปล่งรัศมีเจิดจรัลราวกับทั้งร่างถูกชุบฉาบด้วยทองคำบริสุทธิ์ แต่ก็นะ เขาคงจะไม่เหลือความบริสุทธิ์ไว้ให้ใครเซยชมแล้วละ มุมปากหญิงสาวโค้งขึ้นเป็นรอยยิ้มเย้ยหยัน

อชิระนะไม่บริสุทธิ์แน่ มีแต่เธอนี่ละที่อุตรจิตจะเอาความบริสุทธิ์ ผุดผ่องของตัวเองวางเติมพัน ใครรู้เข้าคงหาว่าเธอตรรกะพัง ลึนคิตนี่ก็ยังไปถึงกล้าเอาตัวเข้าแลก มีแต่วสุวีรู้เหตุผล โรงแรมของเธอกำลังวิกฤติ ผู้บริหารความคิดขัดแย้งไม่ลงรอย ตัวเธอก็ไม่เป็นที่ยอมรับ วสุวีหมดหนทาง ไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร เวลาที่ปีบกระชั้นเข้ามาเรื่อยๆ ทางไหนพอหวังได้ก็ต้องลุยไปก่อน ยอมทนฟังคำนิทาตีกว่าปล่อยให้โรงแรมพังพินาศด้วยน้ำมือภพธร

พอเลี้ยงของเธอคิดการใหญ่ เขาเตรียมพร้อมเพื่ออรวันนี้นานเท่าไรก็ไม่รู้ โชคยังดีที่แม่ไหวตัวทัน ภพธรคงผิดหวังมาก เมื่อพินัยกรรมของแม่ระบุชัดเจนว่ายกโรงแรมให้เป็นของวสุวีแต่เพียงผู้เดียว

ด้วยเหตุนี้ภพธรจึงรวมหัวกับพรรคพวกกดดันเธอ เอาความ

สามารถและประสบการณ์ในการบริหารเป็นที่ตั้ง ซึ่งพอเทียบกันระหว่างวสุวีกับพ่อเลี้ยง ยังไงซะภพธรก็ถือไฟเหนือกว่า เขาวาดฝันถึงวันที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บริหารใหม่ ช่วงชิงความได้เปรียบ และอาจจะวางแผนกำจัดเธอให้พ้นทางในไม่ช้า

หญิงสาวเชื่อว่าเรื่องนี้คุณวิรงรองก็ต้องระแคะระคายสามีใหม่พอควร ไมอย่างนั้นก่อนสิ้นใจคงไม่สั่งเธอไว้ หากจะขายโรงแรมก็ให้เอาไปขายให้แก่ออซิริะ

แม้จะมองข้ามอภพไปได้อย่างไรถ้าเขาไม่มีปัญหา คุณวิรงรองไม่ใช่คนพุดจากลับกลอก แต่จากคำสั่งเสีย นั้นมันไม่ต่างกับการกลืนน้ำลายตัวเอง แม้ไว้ใจออซิริะมากกว่าภพธร

วสุวีก็ไม่ว่าว่าตอนนั้นแม่มีนฤทธิยาด้วยรีเปลา แต่เธอมั่นใจว่าท่านต้องมีเหตุผล ทว่าการเดินเข้าไปบอกตรงๆ ว่า คุณออซิริะคะ ฉันพร้อมจะขายโรงแรมให้แล้วค่ะ ไม่ใช่เรื่องง่าย เธอเคยลองส่งคนไปเสนอขายกับเขาแล้ว แต่เกริ่นนำก็โดนตีตบตัก

หรือออซิริะจะยังเคืองเรื่องเก่าที่แม่ไม่ยอมขายโรงแรมให้ หรือว่าเขาหมดความสนใจแล้วจริงๆ ตัวออซิริะก็เป็นหนึ่งในผู้ถือหุ้น แถมยังคลุกคลีอยู่ในวงการณ์นี้ เขาย่อมต้องรู้ว่าอะไรเป็นอะไร สิ่งใดควรเสี่ยง สิ่งใดควรหลีกเลี่ยงให้ไกล ในสายตาคณิกายนอกโรงแรมวิรงรองอาจดูมั่นคง ครอบครองตัวผ่านพ้นได้ทุกสถานการณ์ แต่ความจริงนั้นมีปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข โดยเฉพาะปัญหาเรื่องการเงินการเบิกจ่ายพบพิรุณหลายจุด และมีความเป็นไปได้สูงมากกว่าเกลี้ยจะเป็นหนอน

ออซิริะอาจรู้ความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงไม่อยากสอดมือเข้ามายุ่ง แต่วสุวีอยากได้ใครสักคนเป็นโล่กำบัง ต้องเป็นคนที่แข็งแกร่งทั้งการเงินและมีอิทธิพลพอที่จะคุ้มครองเธอได้ คนที่มีอำนาจพอติดต่อเหวี่ยงกับภพธร เวลาปะทะกันเธอจะได้มีอะไรรองรับแรงกระแทกบ้าง ไม่ใช่ยืนโดดเดี่ยวเป็นเป้าหนึ่ง รอรับท่าธนูกลางสมรภูมิรบ

แม่คงคิดแบบเธอ ไม่อย่างนั้นคงไม่สั่งให้ขายโรงแรมให้เขา ใครจะว่าสิ้นคิดยังไงก็ตาม แต่เธอจะพยายามรักษาโรงแรมวิรงรองเอาไว้จนสุดความสามารถ

ที่ผ่านมารวสุวีเคยคิดว่าภรรยาฉลาดที่เอาลูกๆ เข้าไปทำงานในโรงแรม ฎฐิดูแลฝ่ายบุคคล ส่วนภานิดานั่งคุมฝ่ายการเงิน วางเส้นสายแทรกซึมทุกแผนก ถ่ายโอนอำนาจบริหารมาอยู่ในมือ แต่หลังจากเปิดพินัยกรรมกลับกลายเป็นคุณวิรงรองที่ฉลาดล้ำเกินใคร

โรงแรมวิรงรองเป็นสมบัติชิ้นเดียวที่เธอไม่ต้องหารแบ่งกับพ่อเลี้ยง แต่แม่คงลืมว่าการเป็นหุ้นส่วนใหญ่สำหรับเด็กจบใหม่อย่างเธอมันยังไม่พอ วสุวีอ่อนด้อยด้วยวัยวุฒิ ซึ่งมีแต่คนโกงเท่านั้นที่จะตัดสินคุณค่าของเธอเพียงเพราะเธออายุน้อย ตราบใดที่เธอมีความสามารถ มีศักยภาพพอสำหรับบริหารจัดการโรงแรม เธอย่อมมีโอกาสพิสูจน์ตัวเอง ทำไมพวกบ้านั้นถึงเอาประเด็นนี้มาบีบเธอ

คอยดูเถอะ เธอจะทำให้พวกนั้นอ้าปากค้างไปเลย นั่นไงละทางออกของเธอ ดวงตาวาวใสมองตรงไปยังเป้าหมาย ความหวังสุดท้ายที่ก็ไม่รู้ว่าจะได้ผลหรือเปล่า แต่เธอยินดีที่จะลอง

‘มันเสี่ยงนะวี ถ้าเขาไม่เล่นด้วยละ’

‘เสี่ยงก็ต้องยอมเสี่ยง ดึกว่าอยู่เฉยๆ ไม่ทำอะไรเลย แล้วปล่อยให้ฝูงไฮยีนาฆ่าเอาโรงแรมของฉันไปทำเป็นบ่อนกลางกรุง’

เธอจำได้ว่าบอกแพทยกไปอย่างนั้น ตอนที่เพื่อนรักพยายามพูดโน้มน้าวให้เธอเปลี่ยนใจ ลองหาวิธีใหม่แทนการจับข้อชิระ ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงว่าจะคว้าน้ำเหลว

แพทยกไม่ต้องการให้เธอทำอย่างนั้น วสุวีเห็นด้วยกับเพื่อนเรื่องความเสี่ยง เธอถึงต้องเตรียมความพร้อมให้ดี โอกาสมีแค่ครั้งเดียวเท่านั้น งานนี้จะพลาดไม่ได้

แน่นอนเธอจะไม่พลาด ทุกอย่างจะต้องเรียบร้อย หญิงสาวนั่ง

ปลอบใจตัวเอง อย่างน้อยๆ แม่ก็ไว้ใจเขา หากวันนี้เขาไม่ยอมได้
โรงแรมวิรุงรองแล้ว เธอคงจะต้องตามยัดเยียดให้ถึงที่สุด ถ้าไม่ด้วย
คำพูดก็ต้องเอาเนื้อหนังมังสาถลอกลงกันละงานนี้!

คิดแล้ววสุวีก็ยกแก้วเหล้าขึ้นดื่มย้อมใจ ปลุกวิญญาณนางแมว
ยั่วสวาทในตัว ขึ้นเธอม้วนนั่งไอ้เอ๋ทอดเวลาต่อไป ยางอายุที่โยนทิ้งไว้
ข้างหลังอาจหวนกลับมาสั่งให้ล้มเลิกปฏิบัติการแล้วโบกแท็กซี่กลับ
ห้องนอน

ไม่ได้เด็ดขาด!

เธออุตสาห์นั่งดูงานมาตั้งแต่หัวค่ำ จากสถิติเมื่อตอนนี่สามสิบ
เปอร์เซ็นต์จะเหลือถึงหรือเปล่ายังสงสัย เป้าหมายนั่งอยู่ตรงนั้น และ
วสุวีกำลังคิดวิธีพาตัวเองเข้าไปหาเขา ข้างกายอชิระมีสาวสวยนางหนึ่ง
จับจองพื้นที่ในอ้อมแขนเขาอย่างเหนียวแน่น คงไม่ยอมเปิดโอกาสให้
ใครหน้าไหนแทรกเข้าไปได้ ก็แห้งละ ไม่ว่าผู้หญิงคนไหนที่ได้อยู่กับ
อชิระ ถ้าพูดว่าไม่หวังอะไรเลยคงเชื่อยาก ตำแหน่งสะใภ้ที่พี่กรุปมัน
หอมหวานยั่วยวนใจ คนที่จับอชิระได้จะสุขสบายไปทั้งชีวิต

วสุวีได้แต่ครุ่นคิดหาหนทาง ดวงตายังจ้องสองคนนั้นเขม็ง เธอ
เห็นมืออชิระเคลื่อนไหวไปมาเป็นอิสระบนต้นขาอวบของแม่สาวคนนั้น
ก่อนจะสอดลึกมุดหายเข้าไปใต้กระโปรงสั้นเต๋อ

หญิงสาวตาโต สะบัดศีรษะไม่อยากจะเชื่อกับสิ่งที่เห็น แต่สอง
คนนั้นก็นั่งแทบจะสิงกันอยู่แล้ว หัวใจวสุวีเต้นรัวแรง เลือดสาวสูบฉีด
ทั่วร่าง ขณะนั่งจินตนาการว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับมือชุกชนนั้น มันจะ
สัมผัสลึบไล้กับส่วนไหนและให้ความรู้สึกเช่นไร

ฟู...

คนแอบมองเป่าลมออกจากปาก อุนหภูมิในร่างกายสูงชัน ปาก
คอแห้งจนต้องยกแก้วเหล้าขึ้นดื่มอีก เธอเห็นผู้หญิงคนนั้นขยับร่างกาย
เสียดสีบนตักอชิระ ดวงตาพริ้ม แอบอิงในอกกว้าง เลื่อนมือลูบคลำ

ขยำเนื้อตัวฝ่ายชาย ก่อนจะโน้มคอดึงเขาให้แขนงแยงรับจูบ

อ้อฮือ... วสุวีแทบสร้างเมฆา ดูแล้วไม่น่าใช้จูบที่อ่อนหวานเคลิ้มฝัน หม่อมสาวคู่นั้นเหมือนคนหิวโหย ชัดกันนัวแบบไม่แคร์สายตาใคร แล้ววสุวีจะทำยังไงถึงจะแยกทั้งคู่ออกจากกันได้ แทบไม่มีทางเลย หรือเธอจะต้องยอมให้เขาล้วงแบบนั้น

คิดแล้วก็สิ้นสะท้าน สองขาพลันเบียดเข้าหากันโดยอัตโนมัติ ความรู้สึกที่คิดว่าจะเป็นอย่างไรเมื่อถูกเขาแตะต้อง ทำให้เธอครั่นเนื้อครั่นตัวแปลกๆ หัวใจหิวโหยยังไม่บอกไม่ถูก วสุวีไม่มีประสบการณ์เรื่องนี้ เธอรู้เท่าที่เพื่อนเคยเล่าให้ฟัง ซึ่งมันก็ไม่ได้ลงรายละเอียดลึกซึ้ง เธอไม่เคยลงมือปฏิบัติจริงกับใคร แต่คืนนี้เธอจะลงมือกับบอชริระ

หญิงสาวสุดลมหายใจ ปลูกใจตัวเองให้ฮึดสู้ ถ้าจะเอาอชริระให้อยู่ อะไรที่จำเป็นต้องทำ เธอก็ต้องทำ จะมัวมาเหนียมอายไม่ได้ เขาชอบสาวเร่าร้อน เธอก็จะเร่าร้อนให้ผู้หญิงคนนั้นชิตซ้ายไปเลย

วสุวีเห็นผู้หญิงคนนั้นเบียดกายแนบชิดกับบอชริระ พัวพันนัวเนี่ย จนอารมณ์ของคนแอบมองเริ่มปั่นป่วน รู้สึกร้อนรุ่มไปทั้งร่าง หวังจะใช้เหล่าดับอารมณ์ แต่กลับทำให้ร้อนยิ่งกว่าเดิม สองคนนั้นกอดจูบดูปล้ำกันอย่างไม่อายผีसाงเทวดา ขนาดเธอมองอยู่ตรงนี้ก็ยิ่งเสียววูบวาบที่ท้องน้อย แล้วถ้าเธอถูกเขาทำแบบนี้บ้างมันจะรู้สึกยังไงนะ

อา... ไหล่วสุวีห่อเข้าหากัน เนื้อตัวลั่นสะท้านวาบหิว

เธอรู้ว่าเซ็กซ์เป็นเรื่องธรรมชาติ ทว่าการจะมีเซ็กซ์กับผู้ชายที่เพิ่งเจอหน้ากันมันออกจะตะขิดตะขวงใจไม่น้อย เธอไม่ใช่ประเภทมัวไปเรื่อย กว่าจะตัดสินใจใช้วิธีนี้ก็ซึ้งใจอยู่นาน ยิ่งมาเห็นหน้างานของจริงก็ชั๊กหวั่นๆ

อชริระกับผู้หญิงคนนั้นคลอเคลียซุกซุ่มกันอย่างเร่าร้อน จินตนาการของคนแอบมองเริ่มเตลิดเปิดเปิง วสุวีเริ่มคิดฟุ้งซ่านและซัดเขิน ถ้าถูกเขาจูบและลုပ်ได้ผิวกาย จะทำให้วาบหวิวซาบซ่านสักเพียงใด

ฝ่ามือคู่นั้นจะปลุกเร้าอารมณ์สาวได้สักแค่ไหน และเธอพร้อมจะหลอมละลายเป็นหนึ่งในเดียวกับเขาแล้วหรือไม่

โอย...ถ้าเธอไม่เต็มมากจนเมาเกินไป ก็เป็นไปได้ว่าเธออาจจะยังเมาไม่มากพอ ถึงคิดเรื่องน่าอายได้เป็นตุเป็นตะ วสุวีใช้มือโบกไล่ไอความร้อนในร่างกาย คุณทั้งสองคนนั้นยังนัวกันไม่เลิก หรือนี่จะไม่ใช่วันของเธอ

เฮ้ย ไม่ได้! ถ้าคืนนี้พลาด เธออาจจะหมดโอกาสแก้ตัว ใกล้เคียงวันที่คณะกรรมการผู้บริหารโรงแรมจะนัดประชุมเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนตัดสินใจว่าใครจะนั่งแทนผู้บริหารคนต่อไป หากมติดอกมาให้ภพธรได้ตำแหน่งประธานบริหาร เธอก็มั่นใจเลยละว่าชื่อเสียงดีงามของโรงแรมที่แม่สร้างมานานต้องถึงกาลอวสานอย่างแน่นอน เป็นหายนะครั้งใหญ่ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง วสุวียอมปล่อยให้เกิดขึ้นไม่ได้

อชิระซื้อเล่นว่าเสีย วสุวีไม่ได้มีใจนี้ก็อยากจะเป็นเหยื่อเดินเข้าไปให้เสียขี้ยา แต่เธอทำใจปล่อยวางเรื่องโรงแรมไม่ได้ เธอต้องสู้ยิบตา เล่นมันทั้งในและนอกกตีกาเพื่อคำว่าชนะ เป็นไงเป็นกัน!

หากรักษาโรงแรมวิรุงรองเอาไว้ไม่ได้จริงๆ เธอก็ยังสามารถเซ็ดหน้ายี่ดอก จุดธูปบอกรแม่ด้วยความภาคภูมิใจว่าเธอพยายามเต็มที่แล้ว

ก๊ก!

หญิงสาวกระดกเหล้าเข้าปากแล้วคว่ำแก้ว แกวตามุ่งมั่นแน่นแฉะ และแล้วก็ถึงเวลาของเธอ ในที่สุดอชิระก็ผล่อออกจากแม่สาวใจกล้า เขายึดตัวยืนเต็มความสูง ค่อยๆ ปลดมือออกจากการเหนี่ยวรั้งแบบบัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่น เขาทำท่าจะกลับ วสุวีขยับตัวเตรียมพร้อมทันที

โอกาสของเธอมาแล้ว มาพร้อมกับความสงสัยใคร่รู้ ทำไมอชิระไม่หิวแม่คนนั้นกลับไปด้วย หรือนั่งเซ็กของกันแล้วพบว่าไม่ตรงสเปก จึงแยกย้าย แต่ก็ถือว่าเป็นเรื่องดีสำหรับเธอ

วสุวีเกาะเคาน์เตอร์ยึดเป็นหลักทรงตัว ค่อยๆ เลื่อนสะโพกลง จากเก้าอี้ทรงสูง พื้นด้านล่างยังโคลงเคลงไม่เลิก เธอเกร็งมือเกาะแน่น เพื่อไม่ให้ล้ม

ตั้งหลักได้หญิงสาวก็ปล่อยมือ เชิดหน้าขึ้น พลังดิ่งเดรส ลากเท็กซ์เกาะอกสีดำวาวให้เลื่อนลงต่ำเผยเนินอกขาวผุดผ่อง ก้อนเนื้อ นุ่มเปี้ยดล้นออกมาทำท่าย้ายตา ทุกครั้งที่เธอหายใจ ทรวงอกอวบ อิมก็กระชับสะทอนขึ้นลงดุจบัวปริ่มน้ำ วสุวีเดินเซน้อยๆ แต่ก็ประคอง ร่างเข้าไปขวางทางอิริระได้สำเร็จ

อิริระชะงักท่า พร้อมกวาดตามองร่างหญิงสาวที่เดิน

ทะเล่อทะล่าเข้ามาขวางทาง ดวงตาคมหรือแคบลงอย่างสงสัย รอยยิ้ม เจ้าชู้กุ่มกริมผุดพรายในหน้า เขาไม่รู้จักระอหอก อย่างน้อยก่อน หน้านี้ก็ไม่เคยเห็นเลย แต่การที่อยู่ดีๆ จะมีสาวสวยเซ็กซี่ปรี๊ดเข้ามาขวาง นั้นต้องหมายความว่าเธอมีจุดมุ่งหมายบางอย่างในตัวเขา

ชายหนุ่มมองเธออย่างชื่นชมเปิดเผย ทิ้งสายตาค้อยอชิงนานเป็นพิเศษตรงเนินอกขาวอวบ

อิม...งานดี

เธอเป็นแม่สาวผมยาว ใบหน้าเรียวยได้รูป ดวงตากลมโตหวาน เยิ้ม ล้อมด้วยขนตาวาวหนาเป็นแพ จมูกโด่งเข้ากับริมฝีปากที่ขบเข้าหากัน นับเป็นสาวสวยที่น่าสนใจ พวกลูกรักพระเจ้า รูปหน้าตริงตรา ตริงใจ แต่ที่ร้ายกว่านั้นคือหุ่นทรงของแม่โถมสะคราญ ช่างทรमानใจ ชายโสดอารมณ์ค้างอย่างเขาเสียจริงๆ

อยากรู้ซะมัดว่าใครเป็นคนดีไซน์ไอ้ชุดแบบนี้ขึ้นมา มันน่าอึดอัด แต่ก็เข้าใจเป็นบ้า ยิ่งมาอยู่กับไม้แขวนชุดเพอร์เฟกต์แบบนี้ก็ยิ่งมองเพลิน เห็นแล้วอิริระก็นึกอยากลากนิ้วลูบไปตามแนวโค้งเว้า จากช่วงอกสู่อุ้งคอดจวบที่โค้งสะโพก แววดาซุกชนไล่ไปตามสัดส่วนชวนใจสั่น

หุ่นเธอเหมือนนาฬิกาทราย ถึงจะไม่สะบิ่บเต็มไม้เต็มมือแบบคิม คาร์-เดเชียน แต่อชิระกลับชอบแบบคนตรงหน้ามากกว่า หน้าอกหน้าใจของเธอดูเหมาะเจาะพอดีมือ เอวเล็กก็ว่าจนคิดว่าเขาสามารถรวบมันได้ด้วยมือทั้งสองข้าง สะโพกเธอผายออกในสัดส่วนที่ลงตัว และนั่นทำงามจนนั่นน่าบิ่บเล่นเป็นบ้า ก็ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาด เขาอาจจะได้บิ่บเล่นคืนนี้ละ

ให้ตายสิ แต่คิดว่าจะทำอะไรกับเธอ ความเป็นชายของเขาก็คึกคักตื่นตัวจนแทบทนไม่ไหว ไผ่ปรารถนาที่ยังไม่มอดดับทำท่าจะลุกฮือขึ้นมาอีกรอบ

“จะกลับแล้วหรือคะ”

เธอถามพร้อมรอยยิ้ม น้ำเสียงของเธอนุ่มหวานรื่นหู คงให้ความรู้สึกที่ดีมากๆ ตอนครางระส่ำเรียกชื่อเขา

“คืนนี้ค่อนข้างน่าเบื่อนะครับ” อชิระยิ้มบาง ตอบอย่างไว้เชิง หลบตามองนวลเนื้อขาวผ่องอย่างอดใจไม่ไหว เวลาเธอหายใจที่ มันก็ขยับยั่วตาเขาที่ น่าพิศให้จุ่มเขี้ยว!

ชายหนุ่มเกิดอาการคอแห้งกะทันหัน นึกอยากลองดูกลิ่นเจ้าก้อนเนื้ออวบอืดนั้นดูสักครั้ง รสชาติผิวเนียนละเอียดนั้นจะหวานล้ำสักเพียงใด อชิระหลับตาผ่อนลมหายใจ ปล่อยให้ไฟรักในกายค่อยๆ เผาไหม้ลามเลีย เขาค่อนข้างตกใจกับเคมีในร่างกายที่ตอบสนองต่อเธอเลือดทุกหยดพลุ่งพล่าน ความต้องการแจ่มชัด แต่บางทีมันอาจเป็นผลต่อเนื่องจากแม่สาวคนที่เขาเพิ่งทิ้งมาก็เป็นได้ เขาก็โดนเจ้าหล่อนปลุกเร้าจนเดือดได้ที่เลยทีเดียว

“ทำไมไม่ลองหาอะไรทำแก้เบื่อล่ะคะ” คำถามของเธอทั้งทำทนายและเชิญชวน

“คิดๆ ดูแล้วบางทีผมอาจจะตัดสินใจเร็วไปหน่อย การปรากฏตัวของคุณทำให้คืนนี้ของผมดูมีความหมายขึ้นมาเลย ก็ต้องอยู่ที่คุณ

แล้วละครับ ว่ายินดีที่จะช่วยทำให้ผมหายเบื่อไหม”

“ถ้าเพื่อนคุณคนนั้นไม่มีปัญหา ฉันก็ยินดีค่ะ” ปลายคางของเธอเซิดไปทางผู้หญิงคนที่เขาเพิ่งจากมา

“แน่นอนว่าไม่มีปัญหาอยู่แล้ว” อชิระยิ้มตอบสบายๆ “แต่ดีดีของเธอเพิ่งไลน์บอกว่าจะตามมาล่ะครับ”

“คุณก็เลยต้องรีบเผ่นกลับนั่นหรือคะ”

ชายหนุ่มแก้มสีหน้าเศร้า “โชคชะตามักเล่นตลกกับผมเสมอ”

“โอ...น่าสงสารจัง” เธอแสดงความเห็นใจด้วยการวางมือนุ่มแนบแก้มเขา “ถ้า...คุณยังไม่ม่วง สนใจดื่มต่อกับฉันไหมคะ”

“คนสวยใจดี” อชิระพลิกหน้าเข้าหาฝ่ามือเธอแล้วจูบเบาๆ เธออุทานตกใจจะดึงมือกลับ แต่เขาจับเอาไว้แล้วสายหน้าห้ามไม่ให้เธอดึงมือกลับ “ผมยินดีอยู่เป็นเพื่อนคุณได้ทั้งคืน ถ้าคุณเลี้ยงเหล้าผมไหว”

“ฉันจะเหมาเหล้าทั้งร้านมาให้คุณ”

อชิระหัวเราะชอบใจ ยื่นมือมาปิดบอดี้ผมที่ปกคลุมไหล่เปลือยเปล่า ผิวของเธอขาวนวลเนียนตัดกับสีดำมันวาวของชุดที่สวมก็ยิ่งทำให้โดดเด่นสะกดสายตา ชายหนุ่มถือโอกาสชวนปลายนิ้วล้อเล่นกับหัวไหล่เธอ แค่มือเขายังนุ่มขนาดนี้ ตรงอื่นจะนุ่มขนาดไหน

“หมดร้านผมคงไม่ไหว ท่าทางคุณเองก็ดื่มไปมากแล้ว แค่วันตรงๆ ยังยาก คุณอยากดื่มต่อจริงๆ หรือ” เขาเอ่ยถามอย่างขบขัน จะทำเก่งมาชวนดื่ม ช่วยยื่นให้ตรงก่อนเถอะสาวน้อย

“ถ้าฉันไม่เลี้ยงเหล้าแล้วจะเอาเหตุผลอะไรรั้งตัวคุณไว้ล่ะคะ”

“เห็นได้ชัดว่าคุณหลงเสน่ห์ผม”

“แล้วคุณคิดว่าไงล่ะคะ”

“ค่านั่งตรงก็ผมแพงนะครับ”

“เท่าไรฉันก็พร้อมสู้ราคา” ริมฝีปากของเธอเหยียดยิ้ม บอกเสียง

หวาน “ฉันมีเรื่องอยากคุยกับคุณเยอะเลยคะ”

“เฮ้อ...ผมทำใจแข็ง เล่นตัวกับคนสวยๆ ไม่ได้ด้วยสิ ตีม่อะไรดี
ครับ”

อชิระก้มหน้าเล็กน้อย ไม่อาจซ่อนรอยยิ้มเอาไว้ได้ เขาผายมือ
นำเธอไปที่เคาน์เตอร์บาร์ การทรงตัวของวสุวียังมีปัญหา เธอสู่มเสี่ยง
ที่จะล้มลงไปกองกับพื้น ภายสาวโง่งนราวกับโลกไร้แรงโน้มถ่วง การ
ช่วยโอบประคองด้านหลังอย่างมีน้ำใจแอบแฝงของเขาช่วยเธอได้มาก
ทีเดียว

“หวังว่าคงจะไม่มีใครส่งไลน์มาตามคุณอีกคนนะครับ”

เธอหัวเราะ นัยน์ตาพร่าวหวานฉ่ำน่าหลงใหล “อย่าห่วงเลยคะ
ฉันไม่มีแต่ดัดดี และคืนนี้ฉันก็มาคนเดียว”

“อืม...นางในฝันชัดๆ สวย ใจดี พร้อมสู้ราคาและมาคนเดียว
มีเก๋อ้อว่างสำหรับเราพอดี” อชิระบอกพลางนั่งลงที่เก๋อ้ออีกตัวแล้วส่ง
เครื่องดื่ม

ชายหนุ่มนั่งสบายๆ ยกขาข้างหนึ่งขึ้นวางบนฐานเก๋อ้อ แยกเข่า
เปิดกว้าง วสุวียังยืนรีรอ ก่อนทำใจกล้าขยับเข้าไปตรงกลางหว่างขา
แข็งแรงคู้่นั้น ปลายนิ้วเธอกรีดกรายบนต้นขาแข็งแรง ลากย้อนขึ้นมา
ผ่านหน้าท้อง แผลอก ลำคอจนถึงปลายคาง เธอदनโบนหน้าเขาให้เงย
ขึ้นแล้วตีหน้าเศร้า

“เก๋อ้อฉันถูกฉกไปซะแล้ว ทำไงดีล่ะคะ”

อชิระนึกชอบจริตมารยานี้ซะหมด เขาคิดว่าเอวเธอดิ่งเข้ามาใกล้

“ผมรู้ว่าต้องทำไง”

“อู๊ย!” หญิงสาวอุทาน เมื่อถูกเขาจับนั่งบนต้นขา สองแขนโอบ
เธอจากด้านหลัง กล้ามเนื้อของเขาแข็งแรงแม้จะถูกปกปิดด้วยเสื้อผ้า
แต่เธอก็ยังรู้สึกได้ เขาหัวเราะเบาๆ ก่อนที่แก้วเหล้าจะถูกหยิบยื่นจ่อ
ริมฝีปาก

“อย่าเพิ่งรีบมอมเกล้าฉันสิคะ”

“ให้เกียรติผมสักแก้วนะครับ”

หญิงสาวมองแก้วเหล้าในมือเขาอย่างลังเล เธอเมามากจนไม่สามารถโกหกตัวเองได้อีกแล้ว ขึ้นดื่มต่อเกรงว่าพาเสียเรื่อง แต่... ถ้าไม่ดื่มจะเอาเหตุผลอะไรมาดั่งตัวเขาไว้

แค่...อีกแก้วคงไม่เป็นไรมั้ง

วสุวิกลั่นใจแต่จะกันแก้วยอมให้เขาป้อน เธอดื่มรวดเดียวหมด ความร้อนไหลลวกผ่านลำคอจนต้องเบ้หน้า ขณะที่อชิระดูจะพอใจมาก

“เก่งจัง... คอแข็งอย่างนี้ยังกล้ามอมอีกหรือ นี่ผมชักเริ่มกลัวบ้างแล้วนะ คิดว่าตัวเองน่าจะเป็นฝ่ายโดนความน่ารักของคุณมอมเมามากกว่า”

“คุณปากหวาน”

“ชิมก่อนค่อยชมก็ได้” อชิระยื่นหน้าหาเธอ ปากเขาอยู่ใกล้อีกนิดเดียวก็จะได้ลิ้มรสเธอแล้ว แต่เธอรีบยกนิ้วห้าม

“เอาไว้ทีหลังเถอะคะ ชิมแล้วเกิดติดใจขึ้นมา ฉันกลัวจะคุยกับคุณไม่รู้เรื่อง” เธอเอียงหน้ามาบอกซ้ำราวกับจะย้ำกับตัวเองไปด้วย แต่คำพูดนั้นกระตุ่นแรงปรารถนาของอชิระ ความใกล้ชิดทำให้ปลายจมูกของเขาพบกับแก้มนวล ต่างคนต่างชะงัก สบตากันในระยะกระชั้นชิด รู้สึกถึงลมหายใจร้อนราวเปลวไฟของเขา ไม่ว่าจะเปารวดตรงจุดใดก็ทำให้รู้สึกร้อนผ่าวไปทั้งร่าง

“ผมชักไม่อยากคุยกับคุณแล้วสิ อยากร... ทำอย่างอื่นมากกว่า”

“คุณใจร้อนจัง”

“ไม่ใช่แคใจ ตอนนี่ผมร้อนไปทั้งตัวเลย”

อชิระไม่ได้โกหก เพราะวสุวิรรู้ถึงตัวตนของเขาทั้งหมด ความตึงแน่นของกล้ามเนื้อ ท่อนแขนกับแมงอกที่โอบล้อมเบื้องหลัง ต้นขา

ของเขาแข็งแรง ส่วนตรงนั้นก็แข็งแรงมีชีวิตชีวา และกำลังคุณค้น
หายอกเข้ากับบันท้ายของเธอ มือเขาไม่เคยอยู่เฉยๆ ปล่อยให้ลูกกระต๊อนทุก
เซลล์ประสาทให้ตื่นเฟริด ลมหายใจของวสุวีเริ่มฟังคล้ายเสียงหอบ
เนื้อตัวเธอเหมือนไม่ใช่ของเธออีกต่อไป

“ไหนลองบอกซิ คุณมีเรื่องสำคัญอะไรจะคุยกับผม” เขาถาม
คลอเคลียที่ใบหู

“ฉัน อืม...” วสุวีครางขณะกดสะโพกลงดูใกล้กับแก่นกายแข็งกร้าว
เธอห้ามตัวเองไม่ได้ คล้ายกับว่าเธอกำลังรอคอยบางสิ่งบางอย่างจาก
เขา

“ถ้าไม่สะดวกจะพูดตรงนี้ เรากลับไปคุยกันที่ห้องผมดีไหม”

“คุณอยากกลับแล้วหรือคะ”

“อยากสิครับ ถ้าคุณยอมไปกับผม” เขาระชิบเสียงพรัว

“ทำไมต้องรีบร้อน” เธอส่งสายตายั่ว ปลายลิ้นไล่นตามแนว
ริมฝีปากที่แห้งผากซ้าๆ “ห้องคุณมีอะไรอยู่หรือคะ

“สวรรค์ ไปไหมครับ ผมจะพาทัวร์”

“คุณไม่เหมือนเทพบุตรบนสวรรค์เลยสักนิด”

“ผมไม่ใช่อยู่แล้ว” เขาจับเอวที่สายร้อนไม่อยู่เฉยของเธอเอาไว้
เตือนด้วยเสียงแหบห้าว “คนสวย ถ้าอยากอยู่ต่อก็ควรนั่งเฉยๆ เพราะ
ถ้าคุณยั่วผมอีกนิดเดียว ผมจะไม่ทนแล้วนะครับ”

“แล้วทำไมต้องทนด้วยล่ะคะ”

“เพราะถ้าผมไม่ทน เราสองคนคงได้ขึ้นสวรรค์กันตรงนี้” อชิระ
หายใจแรงขึ้น เมื่อเธอเบียดหน้าอกกับอกกว้าง ก้อนเนื้อนุ่มที่เขาแอบ
มองเมื่อไม่กี่นาทีก่อนหน้านี้กำลังเสียดสีกับเนื้อตัวเขาอย่างเร้าใจ

ชายหนุ่มลู่ไปไล้กายเธออย่างเปลือยเปลีน เธอเมามายซึ่งเขาก็ไม่รู้
แน่ชัดว่าเขาจริงหรือเมามหลอก เขาลองส่งเหล่าแก้วใหม่ให้ แต่เธอรีบ
สายหน้าปฏิเสธ

“พอแล้วค่ะ คุณก็ตี๋มบ้างสิ ไม่อยากได้ค่าตริงก็แล้วเหอ ฉันทังยังไม่เห็นคุณตี๋มเลย”

“งั้นผมขอตี๋มเลยนะครับ”

อชิระวางแก้ว แล้วจับปลายคางเธอดันขึ้นให้ใบหน้างามเอียงรับได้อสง จากนั้นก็แนบริมฝีปากบดขยี้ก็ลิบปากนุ่มอย่างรวดเร็วจะรุนแรง ส่งลิ้นนุ่มแทรกผ่านริมฝีปากที่แฉ้มเผยอของหญิงสาว กวาดตัวด้วยเข้ากับเร็วลิ้นของเธอ ตี๋มตำรสชาติหวานล้ำซาบซ่า

“อืม...เหล่านี้ดี” เขาเอ่ยชมหลังจากถอนจูบที่ยาวนาน

นัยน์ตาคมทอประกายหวานเต็มไปด้วยความพึงพอใจอย่างยิ่งยวดกับรสชาติที่เพิ่งได้ลิ้มลอง วสุวิยังค้างอยู่ในภวังค์ เธอแลบลิ้นเลียริมฝีปากตัวเองอย่างเปลอไพล เนื้อตัวเธอเบาหวิวราวพยุพูนเมื่อกันเขา...จะ...จูบเธอ

“คุณพูดถูก ทำไมผมต้องทนห้ำใจ ในเมื่อคุณหวานฉ่ำไปทั้งตัวแบบนี้ ไปกับผมเถอะนะครับ ผมอยากจูบคุณทั้งคืน” เขาชวนพร้อมคว่ำเหล่าแก้วที่เธอเพิ่งจะปฏิเสธขึ้นตี๋มเองจนหมด จ่ายเงินค่าเหล่าก่อนดันเธอลงจากตักและยื่นเผชิญหน้ากัน

“อย่าใจร้ายปฏิเสธผมเลยนะ คืนนี้หัวใจผมไม่พร้อมจะถูกใครปฏิเสธอีกแล้ว คุณจะทำให้ผมคลั่งตาย ไปกันเถอะ สวรรค์กำลังเรียกร้องหาเราทั้งคู่”

วสุวิถูกอชิระประคองพามาจนถึงรถ พอได้ยินเสียงสตาร์ทรถ เธอก็รีบออกเร็วปรือ

“อะ...ฉันขอเลือกสถานที่เองได้ไหม”

“ผมไม่ขัดใจคุณหรอกคนสวย แต่มีคุณทุกที่ก็เป็นสรวงสวรรค์อยากไปที่ไหนวามาเลยครับ แต่ใกล้หน่อยก็ดี เราจะได้มีเวลาอยู่ด้วยกันนานๆ”

“โรงแรมวิรงรองค่ะ”

อชิระไม่เห็นด้วย แต่ก็ไม่ได้คิดค้าน บอกแค่ “ที่นั่นเงียบยังกับป่าช้า”

“บังเอิญว่าฉันชอบที่เงียบๆ ค่ะ” วสุวีเฉลอทำเสียงแข็ง
หญิงสาวเมินหนีมองออกไปนอกรถ ขบริมฝีปากด้านในอย่าง
ขุ่นเคือง ถึงจะเมาก็ไม่ยอมให้ใครมาว่าโรงแรมของเธอ อีกอย่างถ้า
ไม่ใช่ที่นั่นแผนการจับเสือจะสำเร็จได้ยังไง

“ฉัน...ไม่อยากจะเรตกเป็นเป้าสายตาคน” เธออธิบายเพิ่ม

“แน่ใจนะว่าคุณไม่ได้หนีใครมา”

“เรื่องนี้คุณสบายใจได้ ฉันตัวคนเดียว เพียงแต่ที่เลือกโรงแรม
นั้นก็เพราะว่าฉันไม่อยากจะให้ใครเห็นแล้วเก็บไปนินทาลับหลัง”

“รอบคอบจัง จังไปห้องผมไม่ดีกว่าเหรอ รับรองมีแค่เราสองคน
ที่รู้” เอาจริงๆ อชิระไม่เคยพาใครไปห้อง แต่กับเธอคนนี้ เขาจะยอม
แหกกฎตัวเอง ยกเว้นให้สักคน

“จันคุณก็ช่วยจอดส่งฉันที่ป้ายรถเมล์ด้วยค่ะ”

อชิระหันขวับ มองเธออย่างไม่อยากจะเชื่อ “นี่คุณจะทิ้งผม
เหรอ”

“ฉันแค่อยากบอกคุณว่า ฉันไม่ได้ง่ายขนาดที่ใครชวนไปไหนก็
ไป ที่ฉันยอมมากับคุณก็เพราะฉันอยากมา ฉันบอกความต้องการของ
ฉันไปแล้ว คุณให้ฉันไม่ได้ เราก็จบกันแค่นี้”

วสุวีสบตาวัดใจกับชายหนุ่ม ถ้าเขายอมปล่อย เธอก็คงต้องแกล้ง
หาเหตุผลอยู่ต่อ บ้าเอ๊ย เธออยากจะกรี๊ดให้ลั่นรถ การจับผู้ชายคนนี้
ทำไมถึงยากเย็นนักนะ

“คุณบอกว่าจะไม่ขี้ใจฉัน” ทั้งคู่ยังอยู่บนรถที่จอดนิ่ง หญิงสาว
นึกหาทางเบี่ยงเบนความสนใจ เธอหันไปทางเขา แล้ววางมือลงที่ต้น
ขาแกร่ง ลูบไล้ยั่วเย้าแกล้งบอกเขาอย่างเง้งอน “ถ้าคุณไม่สะดวกจะ

ไปด้วยกัน ฉันก็ทำได้เพียงแค่บอกคุณว่า...ยินดีที่ได้รู้จักนะคะ”

“โอเคคนสวย คุณเป็นนักต๋องที่มีพรสวรรค์” อชิระยอมแพ้อแรงปรารถนาแล่นมารวมที่กลางกาย ชายหนุ่มแหงนหน้าพิงเบาะหายใจแรง เอ่ยพิมพ์่า ยื่นข้อเสนอ “ลองลูบมือของคุณต่ำลงไปอีกนิดสิ แล้วผมจะรีบพาคุณไปขึ้นสวรรค์ที่โรงแรมวิรงรอง”

“ฉัน...”

แม้แสงสว่างในรถจะน้อย แต่เขาก็เห็นว่าใบหน้านั้นแดงชานด้วยความขัดเขิน “น่า...คุณมาไกลเกินกว่าจะอายุแล้ว รูดชิปเอามันออกมาแล้วลงมือเถอะ”

เขาเอนเบาะลงต่ำ ขยับเปิดทางให้อย่างเอื้อเฟื้อ วสุวิกลืนน้ำลายความอายแล่นพล่านในกระแสเลือด แต่เธอมาไกลอย่างเขาว่า แม้จะไม่รู้ว่าของจริงเป็นอย่างไร แต่เธอก็เคยดูหนึ่งผ่านตามาบ้าง มันคงทำตามไม่ยากนัก ชั้นแรกเธอต้องโยนความอายทิ้งไป แล้วลงมือทำให้อชิระคลั่งไคล้

วินาทีต่อมาวสุวิกลื่นมือปฏิบัติกรูปล้ำความเป็นชายที่ซ่อนตัวอยู่ในกางเกง เสียงเขาหอบกระเส่าพาใจสาวสั้น ตรงนั้นของเขากำลังแข็งกร้าวดันดันหาทางเป็นอิสระ หญิงสาวแกะกระดุมกางเกงแล้วรูดชิปลงจนสุด ดึงขอบลงต่ำปลดปล่อยความเป็นชายให้ได้รับอิสรภาพ มันซู่ชั้นตอบสนองกับสัมผัสของเธอ

วสุวิได้แต่ถามตัวเองในช่วงเวลาที่อารมณ์กำลังพลุ่งพล่าน ต้องทำยังไงต่อเขาถึงจะติดกับ เธอหลับตานึกถึงภาพที่อชิระทำกับผู้หญิงคนนั้น แค่อูบๆ คลำๆ ซ้อมมือไปก่อน ยังไงคืนนี้เธอกับเขาก็หนีกันไม่พ้น ต้องสนิทลึกซึ้งถึงเนื้อถึงตัวกันอยู่แล้ว

“คุณนั่งมองเหมือนไม่เคยเห็น ทำต่อสิครับ” เขาเร่งเร้า

หญิงสาวข่มความอายกอบกุ่มความเป็นชายเอาไว้ในมือ หัวใจเธอเต้นแรงจนแทบเด็งออกมานอกอก เป็นครั้งแรกที่เธอสัมผัสกับเพศ

ชายอย่างใกล้ชิด เขาร้อนจัดและอัดแน่นไปด้วยพลังความต้องการ วสุวีรู้ว่ายากจะหลบเลี่ยง ถ้ามันแต่กลัว มันแต่อาย สิ่งที่ทำมาทั้งหมด คงสูญเปล่า เธอเปิดเกมไปแล้วก็ต้องเล่นต่อให้จบ

“โอ...คนสวย คุณต้องเร็วกว่านี้ เแรงมืออีกสิครับ” เขาครางซัดเมื่อเธอจัดให้ตามคำขอ

วสุวีอับอายแทบอยากจะแทรกแผ่นดินหนี การล้อเล่นกับความ ต้องการของอชิระไม่ใช่เรื่องตลก เพราะตัวเธอก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ร่างกายเธอเกิดอารมณ์ความต้องการ รวดเร็ววทรมานในส่วนที่อ่อนไหวกลางกาย วสุวีไม่อาจควบคุมความปรารถนาที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวได้ เธออยากให้อชิระเข้ามาเติมเต็ม

หญิงสาวหายใจแรง กระชับแก่นกายเขาแน่น ชยับข้อมืออ้าวเร็ว สีหน้าอชิระบ่งบอกถึงความพอใจเสียวซ่า วสุวีอยากรู้ว่าเขาจะเป็นอย่างไรในตอนที่ย้ำขึ้นทะยานถึงจุดสุดยอด แต่เธอจะไม่ยอมปล่อยให้เขาพบความสุขสมเร็วนัก เธออยากให้เขาทรมานด้วยความต้องการ เหมือนอย่างที่เรากำลังเป็นอยู่ในตอนนี้

แล้ววสุวีก็ตัดสินใจปล่อยมือจากแก่นกายแข็งกร้าว ถอยกลับไปนั่งตัวสั่นที่เบาะของตัวเอง

“ไม่นะ คนสวย อย่าใจร้ายกับผมอย่างนี้ อีกแค่นี้เดียวเท่านั้น”

“ถ้าอยากได้ก็พาฉันไปโรงแรมวิรงรองสิคะ แล้วคุณจะได้มากกว่าที่คิด” เธอบอกเสียงพราว สองมือยังไม่หายสั่น

“คุณนี่มัน...”

อชิระเขินเขี้ยวกัดฟันกรอด ไฟรักลุกโชนจนเกินควบคุม สมองเขาไม่เหลือความคิดกลั่นกรองอะไร ยกอำนาจการตัดสินใจให้ช่วงล่างที่คั่งค้างจากมือเธอ ความทรมานที่เธอสร้างไว้ เขาจะให้เธอรับผิดชอบอย่างสาสม

สายตาเขามองเธออย่างลุ่มหลง อยากจับร่างเย้ายวนนั้นกดตรึง

ไว้กับเบาะรถ แล้วเอาคืนแบบเดียวกับที่เธอทำ ลงทัณฑ์เธอด้วยความ
เสียวซ่าน ให้รถทั้งคันสั่นสะเทือนเพราะแรงขย่ม แต่ตรงนี้มีมันโล่งเกิน
ไป แค่อุ่นเครื่องพอดิบปากหอมค่อนจะได้ ถ้ามากกว่านั้นจะกลายเป็น
จุดสนใจของผู้คน เขาเองก็ไม่อยากบรรเลงเพลงรักอวดใครประเจิด-
ประเจ้อ

อชิระถอนใจ มองชายกระโปรงของเธอที่รั้งรั้นขึ้นมาอวดต้นขา
อวบ เธอพูดถูกอย่างหนึ่งเรื่องที่ไม่อยากเป็นเป้าสายตาใคร เขาเองก็
เหมือนกัน หวังว่าโรงแรมนั้นคงไม่มีใครปากมาก

“โรงแรมวิรงรองไซ้ใหม่ ถ้าเตียงนุ่มไม่ถูกใจ จะโทษผมไม่ได้นะ
คนสวย ในเมื่อคุณเป็นคนเลือกเอง” ว่าแล้วอชิระก็เข้าเกียร์ เหยียบ
คันเร่งพาหญิงสาวมุ่งหน้าสู่สังเวียนรัก

2

ความจริงคืนนี้อชิระก็แค่เปื้อนๆ เลยออกมาล้างหาอะไรติด
ดับกลิ่น ไม่มีแผนล่าเหยื่อแต่อย่างใด กระนั้นก็เกือบจะได้กว้างน้อย
แล้วหนึ่งนาง แต่เขาดันทำตัวประหนึ่งนักบุญใจดีมีเมตตาปล่อยเหยื่อ
สาวหวานจำคนนั้นไป มันน่าขำดีใจอยู่เหมือนกัน ตอนที่เจ้าหล่อนอ้อม
อ้อมบอกรายอย่างกะทันหันหันว่าไม่สะดวก เขานี้ละงงเป็นไก่ตาแตก ก็นั่ง
ล้วงลึกกันแทบจะเสร็จคามือแล้ว เธอเอาอะไรมาไม่สะดวก

อชิระทั้งแข็ง ทั้งหงุดหงิด นึกสาปแช่งเจ้าหล่อนในใจ ไม่ว่าจะ
เรียงสาวทักกับใครในคืนนี้ ก็ขอให้ไอ้หมอนั้นมันนรกเขาไม่ซัน!

ก็จะไม่ให้เคืองยังไงไหว เธอเล่นปลุกพลังความเป็นชายของเขา
เสียจนเดือดพล่าน แล้วก็ทิ้งกันไว้กลางทาง เรื่องใหญ่อย่างนี้อภัยให้
ไม่ได้เด็ดขาด ถึงร่างกายจะยังแสดงความต้องการ แต่อชิระนั้นหมด
อารมณ์จนอยากกลับห้องไปนอนสงบจิตใจ

แต่แล้วเหยื่อรายใหม่ก็ก้าวเข้ามา

ชายหนุ่มยิ้มปลงกับโชคชะตา ดูท่าว่าคืนนี้คงรักษาความบริสุทธิ์
เอาไว้ไม่ได้ อชิระจะไม่ทำตัวเป็นสุภาพบุรุษแสนดีอีกแล้ว ร่างกายของ
เขาต้องได้รับการปลดปล่อยเสียที และกว้างน้อยตัวใหม่นี้ถูกจริตเขา
อย่างแรง

เธอดูน่ารักตอนที่เดินโซเซมาขวางทางแล้วบอกอย่างใจป้ำว่าจะ
เลี้ยงเหล้าเขา แทบไม่ต้องหยุดคิดให้เสียเวลา และแน่นอนว่าคืนนี้เขา
ต้องได้เธอ!

เห็นแก่ความทรमानอดอันที่เขาเพิ่งโดนทิ้งมา อชิระจำเป็นต้อง
หาใครสักคนช่วยปลดเปลื้องประเทืองอารมณ์บ้าง ใครสักคนที่ไม่ใจดำ
ทำให้ค้างคา พร้อมจะโดดขึ้นเตียงแล้วร่วมเรียงเคียงข้างบนเส้นทาง
หฤหรรษ์

ความเครียดที่สะสมมาตลอดทั้งวันกำลังข้นเกลียวเส้นประสาท
ของเขาจนตึงเขม็ง คำพูดของพี่สาวทำให้อชิระรู้สึกปวดหัวตุบๆ ทุก
ครั้งที่คิดถึง หลังจากเขาผ่านแดดผ่านฝนจนกร้านโลก ไม่นึกเลยว่าจะ
ต้องตกอยู่ในสถานการณ์น้ำเน่าเหมือนพระเอกละครหลังข่าวเช่นนี้

พี่สาวคนโตของเขา นางสาวอชิรญาณ วรรปัทม์ รับราชโองการ
จากคุณเดื่อนฉายมามอบหมายภารกิจสำคัญให้แก่เขา ภาระหน้าที่ที่
ไม่คิดฝันว่าจะได้รับเกียรติอันสูงส่งนั้น เขาอยากจะทำตาย

เนื่องจากอชิระออกตัวชัดเจนมาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้วว่าจะ
ไม่แบกรับความหวังใดๆ ของตระกูลวรรปัทม์ทั้งสิ้น เขาไม่ใช่ลูกเมียเอก
แต่เขาดันเป็นลูกชายคนเดียวของบ้าน นำชนที่จู้ๆ ลูกชายจากบ้านเล็ก
กลายเป็นความหวังเดียวของวงศ์ตระกูล

ดูเหมือนการขาดแคลนทายาทของวรรปัทม์จะไม่ใช่วีรกรรมใดๆ อีก
ต่อไป ปัญหานั้นเริ่มส่งผลกระทบมาถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง อชิรญาณโดนแม่
แท้ๆ หมายหัว ในขณะที่อชิระก็หนีไม่รอดเช่นกัน แม้พอหาหนทาง
หลบเลี้ยงให้ตัวเองได้ แต่ชายหนุ่มก็ยังไม่พอใจอยู่ดี แม่ใหญ่คิดได้
ยังไงที่จะใช้เขาเป็นพ่อพันธุ์!

หรือคุณเดื่อนฉายจะหมดมุกระบายความรู้สึกจากความสนใจจากสามีแล้ว
ถึงเลือกใช้ลูกอุบายนี้ วรรปัทม์มีปัญหาเรื่องทายาท แต่จะโทษใครได้ละ
ในเมื่อฟ้าลิขิตมา บางทีอาจเป็นคำสาปประจำตระกูลก็ได้ ก็ใครใช้ให้

ผู้ชายบ้านนี้เจ้าชู้หลายใจกันล่ะ เวิร์กที่ทำให้หญิงสาวหลายคน เจ็บช้ำน้ำตาตกคงตามสนอง สวรรค์ همین ชื่นหน้าก็เลยไม่อยากให้ขยาย เผ่าพันธุ์เพิ่ม ดูอย่างเจ้าสัวอรุณสิ กว่าป้าจะมีลูกชายสนใจก็ต้องรอจนถึงเมียคนที่สาม เบื้องบนจึงเมตตาส่งอชิระคนดีมาจุติ ลูกชายคนเดียวในบรรดาสี่พี่น้อง

ปีนี้เขาอายุสามสิบสาม ยังคงครองความโสดเอาไว้อย่างเหนียวแน่น!

ชายหนุ่มมีความสุขกับชีวิตที่ไม่ผูกติดกับใคร ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลังกลัวว่าจะมีใครนักร้องไห้หรือเขากลับไปกินข้าวที่บ้านตอนเย็น ไม่ต้องมีเมียที่ละหลายคนเพื่อสร้างอาณาจักรเสริมความแข็งแกร่งมั่นคงทางธุรกิจ ไม่ต้องทำให้ลูกมีปมในใจเหมือนอย่างที่เขาทำกับเขาและแม่ผู้ให้กำเนิด

ชีวิตของอชิระไม่เคยขาดแคลน ต่อให้ไม่มีคำว่า วรปัทม์ เป็นนามสกุลพ่วงท้าย เขาก็ยังยืนหยัดได้ด้วยความสามารถของตัวเอง

ในเมื่อเขาไม่เคยสร้างความเจ็บช้ำให้หญิงใดเหมือนอย่างที่เขาทำกับป้าเคยทำ สวรรค์ก็น่าจะเมตตาปรานีเขาหน่อย ไม่ใช่โยนภาระหนักอึ้งมาให้ ต้องกลายเป็นหมากในเกมรักระหว่างป้ากับแม่ใหญ่

อชิระรู้ว่าทำไมคุณเดือนฉายถึงอยากให้เขามีลูก เรื่องทายาทนั้นมันก็ใช่ละ แต่หากเขาซึ่งเป็นลูกชายคนเดียวไม่เอาไหน มันก็จะกลายเป็นเหตุให้เจ้าสัวอรุณมีข้ออ้างในการสร้างทายาทเพิ่ม ป้าจะมีลูกใหม่ได้ก็ต้องมีเมียใหม่ด้วยนี่ต่างหากละที่แม่ใหญ่กลัว

เจ้าสัวอรุณกับคุณเดือนฉายเคียงบ่าเคียงไหล่ร่วมกันสร้างวรปัทม์ มาเกือบตลอดชีวิตของทั้งคู่ ผ่านอุปสรรคมากมาย คุณเดือนฉายเป็นยอดหญิงที่แข็งแกร่งและเด็ดเดี่ยว แต่ใครจะรู้ภายใต้ความเยือกเย็นดุจสายน้ำ แม่ใหญ่ต้องเก็บกักความเจ็บช้ำไว้มากมายเพียงใด ตำแหน่งเมียใหญ่ไม่มีผู้หญิงคนไหนปรารถนา ต้องกลักริ้นฝืนใจแบ่งใช้สาม

กับคุณมณีจันทร์ ผู้เป็นภรรยาคนที่สองของท่านเจ้าสัว จนกระทั่ง
มาถึงคุณรัศมี แม่ผู้ให้กำเนิดอชิระ ซึ่งเป็นภรรยาหมายเลขสาม

หนึ่งชายสามหญิง หากใจไม่แกร่งจริงจะทนได้หรือ

คงเป็นโชคดีของคุณเดือนฉายและเป็นโชคร้ายของอชิระ คุณ
รัศมีร่างกายไม่แข็งแรงพอคลอดลูกชายให้ท่านเจ้าสัวได้ไม่นานก็เสียชีวิต
ไม่มีโอกาสได้อยู่ชื่นชมดูการเติบโตของลูก อชิระถูกส่งตัวมาให้
อยู่กับคุณเดือนฉาย การจากไปของภรรยาคนที่สามทำให้เจ้าสัวอรุณ
เหมือนจะหยุดเรื่องผู้หญิง แต่เปล่าหรอก ปีก็ยังมีเลืกมีน่อย ดีหน่อย
ตรงที่ไม่ยกย่องใครออกหน้าออกตา แต่ถามว่าเมียสองคนที่ยังเหลือ
อยู่พอใจไหม อชิระก็บอกเลยว่าไม่!

ล่าสุดที่คุณเดือนฉายใจร้อนอยากได้หลานก็น่าจะมาจากการที่
เจ้าสัวอรุณเกิดนึกอยากได้ที่ดินผืนใหม่ ซึ่งเจ้าของที่ดินผืนนั้นสวยและ
สาวมาก อชิระรู้จักกับพิชญ์สินีเจ้าของที่ดินผืนดังกล่าว เขารู้ว่าเธอคง
ไม่หน้ามิดคว่ำขายแก่คราวพ่อมาเป็นผัว แต่คุณเดือนฉายไม่คิดเหมือน
เขา ซื่ออ้ำเก่าๆ ก็เลยถูกหยิบยกขึ้นมาแล้วจบตรงที่ว่าเขาต้องมีลูก
ตกลง!

อชิระอยากหัวเราะให้ฟันร่วง เขาพยายามบอกทุกคนให้ใจเย็นๆ
แต่ไม่มีใครเชื่อ คุณเดือนฉายกระวนกระวายและสั่งให้อชิระญาติมา
เกลี้ยกล่อมเขา เพราะขัดแย้งถึงเกิดเกล้าไม่ได้ อชิระญาติจึงต้องบุกมา
หาเขาถึงคอนโด เทศนาสั่งสอนอีกชุดใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้เขาได้
อ้าปากเถียงเลยสักคำ

‘ความผิดของแกนั่นแหละที่ไร้หน้ายา ปีได้ถึงมาเป็นข้ออ้าง
อยู่เรื่อย ถึงไม่ใช่เรื่องเจ้าของที่ดินนั่นก็ยังมีคนอื่นอีก แกดูสังขารป้าสิ
เสีย สู้แคใจ แต่ร่างกายฉันว่าจะไม่ไหวละมัง ดีไม่ดีช็อกตายคาอก
พริตตีขายขี้หน้าชาวบ้านเสียเปล่าๆ แม่เป็นห่วงเรื่องนี้’

‘ห่วงชื่อเสียง หรือห่วงป้า’

‘แม่น่าจะห่วงป้า แต่หลังจากฉันประเมินผลเสียด้านภาพลักษณ์ของวีทีกรุปแล้ว ฉันคิดว่าแม่น่าจะเป็นห่วงชื่อเสียงมากกว่า’

นี่แหละแนวคิดของยอดหญิงวรวีทม์ ไม่ธรรมดาเลยสักคน ลองถ้ามองข้ามหัวพวกเธอไปแล้ว ก็อย่าหวังว่าจะได้อยู่ในสายตาของพวกเธออีกต่อไป แต่นั่นมันเรื่องของเจ้าตัวอสุณ ไม่ใช่ขอชิริะ ทำไมเขาจะต้องมารับกรรมที่ตัวเองไม่ได้ก่อ

‘แล้วพี่ปลากจะให้ผมทำยังไง’

‘มีลูกชายให้ป้าสักคน’

‘โหย...ผมไม่ใช่พ่อพันธุ์วรวราห์มันนะพี่ นี่จะต้องถึงขั้นรดน้ำเชื้อไปผสมเทียมเลยไหม’

‘แกไม่ต้องมาประชด เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่ความคิดฉัน หุบปากแล้วฟังให้ดี แกไม่มีสิทธิ์โวยวาย ถ้ามีปัญหา ก็ไปถามแม่เอง ฉันไม่สนหรอกนะว่าแกจะเป็นพ่อพันธุ์หรือผสมพันธุ์ยังไง แต่ฉันจะพูดแค่ครั้งเดียวเท่านั้น ในฐานะที่ฉันเป็นตัวหลักแบกรับดูแลวีทีกรุปแทนพวกแก ฉันขอให้แกร่วมมือกับฉันหน่อย เรื่องแค่นี้ไม่ยากเกินความสามารถแกหรอกเสีย ฉันรู้ว่าแกถนัดทำเรื่องอย่างว่า ก็ลับหูลับตาเลือกผู้หญิงสักคนมาเป็นแม่ของลูก’

‘งานหยาบเลยนะนั่น ไม่เห็นจะโรแมนติก’

‘ฮึ! ผู้ชายวรวีทม์เท่าที่ฉันรู้จักก็ไม่มีใครเรื่องมากนะ ผู้หญิงคนไหนแบให้ก็เอาหมด ไม่เห็นจะเสียเวลาจุดเทียนสร้างบรรยากาศก่อนเลยสักที’

‘อืม...เจ็บจี๊ดแต่จริงมาก ผู้ชายบ้านนี้ใจง่ายและผู้หญิงวรวีทม์ก็ปากจัดเป็นบ้าเลย’

‘แกรับงานในส่วนของโรงแรมบังหน้า แต่กลับแสดไปแสดมา ทั้งวันงานการไม่ทำ อย่าเถียง! อย่าคิดว่าฉันไม่รู้ล่ะ ฉันเช็กกับธนูตลอด’

‘โธ...พี่ ผมเซตระบบดีแล้ว ก็แค่ปล่อยให้งานมันรันไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้บริหารยุคใหม่ใครเขานั่งออฟฟิศกันละ แล้วรูนุ่นะ พี่อย่าไปฟังมันมาก’

‘ฉันควรต้องฟังแกงั้นสิ แต่ก็ดีที่แกไม่ติดเรื่องงาน ฉันจะได้ไม่ต้องรู้สึกว้าวไปเบียดเบียนเวลางานของแก ไปทำลูกให้ป้ากับแม่ทะเลาะข้อ...ถ้าอยากได้เทียนหอมจุดสร้างอารมณ์ดีฉันก็จะสั่งให้’

‘เรื่องอะไรจะหาหาใส่หัว พี่ไม่กลัวว่าหลานจะเหมือนพวกเราหรือ’

‘ฉันจะพยายามทำใจ ถือว่าเป็นกรรมของเด็ก เหมือนที่พวกเรา กำลังชดใช้กรรมกันอยู่นี่ไง’

‘ผมละเชื่อพี่จริงๆ’

‘เชื่อฟังฉันนะดีแล้ว แต่ถ้าแกดี้อด้านก็เตรียมหาเหตุผลดีๆ ไปแก้ตัวกับแม่เองแล้วกัน ฉันหมดธุระแล้ว’

‘พี่ปลา! พี่ปลาเดี๋ยวก่อน เดี่ยว...’

อชิระสะบัดศีรษะดึงความคิดกลับมาสู่ปัจจุบัน คินนี่ค่อนข้างมีเงินๆ แต่ไม่ถึงกับเม้า อารมณ์รักบวกรับฤทธิ์เหล่าคละเคล้ากันด้วยสัดส่วนพอดี เขาไม่ควรคิดเรื่องปั่นทลายทำให้เสียอารมณ์ อชิระไม่ต้องการเป็นพ่อพันธุ์ ไม่อยากเป็นเบี้ยในเกมที่ไม่ได้เล่นเอง

ชายหนุ่มหันเหความสนใจของตนมาที่คนในอ้อมกอดแล้วอึ้มหวานเยิ้มให้เธอ เขาพร้อมและเด็ดพล่านมาตลอดทาง วิธียั่วให้อยากแล้วจากไปของมือเธอนั้น เขาต้องเอาคืนแน่ จะเอาให้ร้องไม่เป็นภาษาเลยด้วย ทำเขาแสบนัก

“ทำไมคืนนี้ห้องอยู่ไกลจัง”

“จะโทษใครได้ละ ความคิดคุณทั้งนั้น”

“ก็ฉันอยากให้ ‘งาน’ คืนนี้ของเราออกมาดี”

“อย่าเรียกว่างาน ให้เรียกว่า ‘กระชับความสัมพันธ์’ จะดีกว่า”

อชิระหัวเราะขิดริมหูเธอ เขาเองก็มีคุณสมบัติความใจง่ายของผู้ชายตระกูลวรวรภัทน์ พอเธอเอ่ยชวน เขาก็ตอบรับด้วยความเต็มใจ การให้ไม่สมควรได้รับคำปฏิเสธ

แม่นางฟ้าร่างอรชรคนนี้นับเป็นผู้หญิงที่มีความขัดแย้งในตัวเองสูง เธอสวมวิญญูณนางแมวยั้วสวาทก้าวเข้ามาหาเขาอย่างใจกล้า ทว่าตอนที่เขาจับหยิ่งเชิงเธอในฝ่ามือกลับไม่เหมือนอย่างที่คิดไว้ เธอชวนเขาดื่ม แต่แค่แก้วแรกก็ตัวอ่อนระทวยราวกับกินยาสลายกระดูกเข้าไป

ต้องยอมรับละว่าการตลาดของเธอได้ผล เขากะหายที่จะพิสูจน์ความขยันของเธอ แค่เธอขยับยุกยิกบนตักก็ปลุกอารมณ์ได้ดีเป็นบ้า เขาร้อนฉ่ำไปทั้งร่าง แข็งกร้าวจนรดร้าว ความต้องการพุ่งทะยานเกินยับยั้ง ให้ตาย! เขาอยากจะทำเธออดตั้งแต่อยู่บนรถแล้ว

อชิระยังคงโหยหาความรู้สึกลึกลับที่ความเป็นชายอยู่ในอุ้งมือเธอ ปรารถนาอยากให้เธอทำมันอีกครั้ง เธอจะต้องได้ทำแน่ เขามั่นใจว่าเธอจะต้องทำมากกว่านั้นด้วย เขาอ่านเกมเธอออก เธออ้อยเอ้อยเขา เป็นการอ้อยเอ้อยที่มีคุณภาพสูงและได้ผลชะงัด โดยเฉพาะชุดลาเทกซ์มันวาวแนบกระชับทุกสัดส่วนนั้น มันรัดรีงแน่นทรวดทรงจนเขาน้ำลายสอ อยากฝังเขี้ยวกลืนกินเนื้อนุ่มตรงเนินอกที่ล้นทะลัก บีบขยำความกลมกลึงตามใจอยาก เธอทำให้เขาคับแน่นที่หน้าขาจนเดินไม่สะดวก เธอต้องมีจุดประสงค์สักอย่าง การเข้าหาของเธอมันใจแจ้งแจ่มเจตนาเกินไป แถมยังบอกอีกด้วยว่ามีเรื่องอยากคุย

เรื่องอะไร?

อชิระไม่เคยเจอผู้หญิงคนนี้ และไม่ว่าเธอจะเป็นมืออาชีพ หรือสาวน้อยหัดแซบเขาก็อยากได้เธอทั้งนั้น อยากชนิดที่ว่าไม่เกี่ยงราคาเลย และต่อให้ใจล้มเล แต่หลักฐานทางกายภาพกำลังชูชันสูงสุดใจ ยิ่งนึกถึงมือนุ่มที่เคล้นคลึงแก่กายก็ยิ่งอยากจนตัวลั่น ความต้องการ

เล่นพล่านตั้งแต่สี่ระชะจดปลายเท้า

ขณะที่หัวกลั่นกรองเหตุผล ใต้วรัว้ายกลางหว่างขา ก็สั่งให้ยอมตามใจเธอไปก่อน เสรีเรื่องแล้วค่อยคุยกันก็ยังไม่สาย จุดหมายปลายทางของเธอกับเขาอยู่ห่างออกไปแค่ไม่กี่ก้าว ดวงตาคมมองหมายเลขหน้าห้องที่เดินผ่านด้วยใจระทึก

“อิม...อย่าชนสิครับ เดียวก็ไม่ต้องไปไหนกันหรอก” ชายหนุ่มตะครุบมือหนุ่มที่ลูบไล่สะเปะสะปะ ดึงขึ้นมาจตริมฝีปากจูบเบาๆ ก่อนดูดดิ่งนิ้วเรียวยาวเข้าปาก วนลื่นเล่นกับนิ้วเธออย่างยั่วเย้า แหวดตาที่เต็มไปด้วยความต้องการสบประเสานกับเจ้าของมือ

เธอหัวเราะคิกคัก สองแก้มแดงระเรื่อหน้าปรารถนา บอกไม่ถูกเหมือนกันว่าทำไมถึงอยากได้นัก แต่อยากก็คืออยาก ถ้าไม่อยากคงไม่ยอมตามใจพามาถึงนี้ ถ้าจะโทษอะไรสักอย่างทีดลใจก็ต้องโทษชุดหนังเรียบลื่นเข้ากับทรวดทรงองค์เวยของเธอ นั่นละ มันจุดไฟอารมณ์เขา

เขาทั้งนี้รักและอยากจะกระซอกมันออกมาเสียให้เหลือแต่ตัว ล่อนจ้อน นึกสงสารทรวงอกครัดเคร่งคงอึดอัดเพราะถูกรัดเสียแน่น ชายหนุ่มสุดหายใจแรง อยากก้มลงเกลือกกิ้งกิ้งไบหน้าทตสอดดูสีว่าเนื้อแท้ของเธอจะนุ่มลึกเพียงใด

อหิระไม่เคยคึกคักแบบนี้มานานแล้ว ปฏิภิกิริยาของร่างกายที่ตอบสนองต่อเธอมันพร้อมบวกเอามากๆ กลิ่นกายของเธอ รสจูบเหมือนไม่ประสาของเธอทำให้เขาคิดอะไรไม่ออก เธอหน้าลิ้มลองและน่ารักราวลูกแมวขยับตัวยุกยิกหาไออุ่นในอ้อมกอด เขาไม่เคยนึกเอ็นดูลูกแมวน้อยไร้เดียงสา แต่ถ้าเป็นนางแมวยั่วสวาทนั่นก็เป็นอีกเรื่อง

ชายหนุ่มเร่งฝีเท้า เขารอต่อไปไม่ได้แม้แต่วินาทีเดียว เขาอยากจับเธอพืดเสียให้หน้าใจ อยากครอบครอง โถมเข้าไปในตัวเธอ กระแทกกระทั้นทำให้เธอร้องครวญครางอย่างบ้าคลั่ง ก่อนจะระเบิดความ

สุขสมจนหมดเรี่ยวแรงกันทั้งสองฝ่าย

ใช้...เขาจะต้องได้เธอเดี๋ยวนี้ ไม่ว่าจะเป็นที่ไหนเขาก็ต้องได้!

ความอดทนอดกลั้นที่สะสมมาพังทลายพร้อมกับประตูห้องที่ถูกปิด ชายหนุ่มดันร่างเธอจนแผ่นหลังชิดไปกับบานประตู เบียดกายเข้าหา แขนริมฝีปากประกบปากนุ่ม บดขยี้จุมพิตอย่างเร่าร้อน

ปลายลิ้นอ่อนช้านค่อยๆ เลื่อนไปตามความนุ่มของขอบปากแทรกซอนดันผ่านเข้าไปเก็บกวาดความหวานล้ำที่ล่องแล้วติดใจจนต้องชิมซ้ำอีกหน กลิ่นแอลกอฮอล์จางๆ คละเคล้าในลมหายใจของทั้งคู่ผสมผสานจนแยกไม่ออก ฝ่ามือใหญ่กอบกุ่มทรวงอกลั่นทะลั๊กที่หมายตา ปีบเคลঁจนเธอแหงนหน้าครางประท้วง

“อ้อ...พอก่อนค่ะ” เธอพลิกหน้าหนี หอบน้อยๆ ขณะเอ่ยถาม “คุณทำอะไรกับฉัน”

“เรากำลังจูบกันไง ไม่เนียนนะถ้าบอกว่าไม่เคยโดนจูบนะ” เขายิ้มตอบ หลบตามองเนินอกที่ขยับขึ้นลงตามแรงหายใจ

เมากับมารยาทก็แค่เส้นบางๆ กั้น อชิระคิดว่าเธออยู่ประเภทหลังยังงี้ดีล่ะ คินนี่เขาไม่ยอมได้สาวน้อยไม่รู้ประสา เพราะก่อนหน้านี้เธอก็แสดงให้เห็นแล้วว่าเธอร้อนแรงได้มากกว่านั้น หลังมือของอชิระไล่ไปตามกรอบหน้าเนียนใสอย่างซ้ำๆ สายตาเขาร้อนเร่าด้วยไฟรัก

“คุณไม่ชอบหรือหะรอก เมื่อกี้ในฝันไม่เห็นคุณทำอะไร”

“คืออะ...ฉันหายใจไม่ออก”

“หือ...” เขาครางเหมือนไม่อยากจะเชื่อ คิ้วเข้มที่พาดขนานกับดวงตาคมขมวดเข้าหากัน คราวนี้แววตาของชายหนุ่มเปลี่ยนเป็นประหลาดใจและสงสัยขึ้นมาคราครัน “อย่าหลอกกันนำคนสวย ผมว่าเราทำมันได้ดีเลยนะ และจะดีกว่านี้ถ้าคุณจูบตอบผม”

“ยังไงคะ”

มันเชื่อยากนะกับผู้หญิงที่เกือบทำเขาเสร็จคามือ แต่จูบไม่เป็น

เนี่ย

“ฉันเคยแต่โดนจูบตรงนี่” เธอไม่ยอมสบตา นิ้วชี้ไปที่แก้มแดง
ก่ำ ก่อนย้ายไปที่ริมฝีปากแดงช้ำจากแรงบดขยี้เมื่อครู่ก่อน “ตรงนี้
ไม่เคย ลองจูบแบบเมื่อกี้ก็ไม่ได้ใหม่คะ”

บ้าจริง! เขาซั๊กจะชอบบสบทสาวน้อยไร้เดียงสาซะแล้วสิ

“ทำไมจะไม่ได้ล่ะคนสวย”

ไฟราคะในตัวของอชิระโหมกระพือโชติช่วง ความปรารถนา
เดือดพล่านยิ่งกว่าน้ำร้อนจัด โอบแขนรัดเอวเธอแน่นขึ้น คำพูดของ
เธอช่างปลุกเร้า นี่เขากำลังเจอกับสถานการณ์บ้านอะไร

“เอาละ ถ้าคุณอยากรับบสบทสาวน้อยไร้เดียงสาต่อก็ไม่เป็นไร ถึง
ยังไงผมก็จะอ่อนโยนทะนุถนอมคุณ”

ลมหายใจชายหนุ่มเริ่มติดขัดเพราะความต้องการที่ไม่อาจรั้งรอ
ความเป็นชายตื่นตัวคุณดันกางเกงจนหนุนขึ้นมองเห็นชัดเจน

“เรามาเริ่มกันเถอะ ผมจะทนไม่ไหวอยู่แล้ว” อชิระดึงตัวหญิง
สาวเข้ามาชิด บอกกับเธอด้วยน้ำเสียงต่ำพราว ฤๅไฉนความเป็นชายกับ
เนิ่นเนือนุ่ม

“อ้อ...” เธอส่งเสียงได้เพียงแค่นั้น

ลิ้นของอชิระเคลื่อนไหวในปากเธอ ง่ายเหลือเกินเมื่อเธอเปิด
ออกต้อนรับเขา ความมหัศจรรย์บังเกิดใจเริ่มต้นด้วยการกวัดกวาด
ปลายลิ้นยั่วเย้า ก่อนตัวรัดร้อยอย่างเร้าร้อน ทำให้โลกของเธอสั้น
สะเทือนหนาวไม่ไหว หญิงสาวเข้าอ้อนยวบหมดกำลังยืนต่อ ต้องอาศัย
ร่างกายเขาเป็นหลักยึด

“รีบถอดชุดบ่านี้ออก ก่อนที่ผมจะทนไม่ไหวลงมือกระชากมัน
เอง” เขาสั่งพร้อมพรมจูบทั่วใบหน้า ลากลิ้นเล็มไปตามสันกราม แก้ง
เม้มเนื้ออ้อนตรงลำคอจนเธอครางสยิว เนื้อตัวสั้นสะท้าน

“ตะ...เตี้ยวคะ คุณชื่ออะไร” เธอถามเสียงกระเส่า ขณะพริ้มตา

แขนงงยิบเบาหน้าให้เขาซุกใช้

“เสื่อ...เรียกผมว่าเสื่อ” เสียงเขาคู่ี้ตั้งมาจากแถวๆ ซอกคอก หู คล้ายจะได้ยินเธอพิมพ์ว่า ไม่ผิดตัว

แล้วมือเธอที่เกาะไหล่เขาก็เลื้อนมาประคองเบาหน้าหล่อเหลา จับให้อยู่ในระดับเดียวกัน

“ฉันคิดว่าจวบเป็นแล้ว”

“เดี๋ยวผมสอนอย่างอื่นแถมให้ด้วย”

ริมฝีปากเธอเปิดเผยรอยยิ้มหวานหยด ดวงตาเคลิบเคลิ้มมีวมา ทั้งฤทธิ์เหล้าและฤทธิ์พิศวาส กระแะระ่างเข้าหาเขาอย่างอออดอ้อน

“ฉันมีเรื่องอยากคุยกับคุณคะ”

“เสื่อไม่คุยตอนหิว” เขาตัดบท

“อู๊ย! แล้วฉันจะถูกเสื่อกินไหมคะ” เธออุทานตกใจเมื่อชุดที่สวม อยู่คล้ายออกจนต้องรีบถอดออกยึดเอาไว้ ชิปป้านหลังถูกเขารูดจนสุด สายปล่อยให้เนื้อแท้สัมผัสบานประดูเย็นเฉียบ

“คุณน่ากินมาก” ชายหนุ่มแก้มงับเนื้ออ่อนเหนื่อเนิ่นอก ดูดดึง เสียงดังจนขึ้นเป็นรอยแดง “เรามาทำเรื่องที่ต้องทำก่อน มีอะไรค่อย เอาไว้คุยกันทีหลัง”

ชายใจรั้นย่อกาย สอดแขนได้ข้อพับตัวร่างเธอขึ้นอุ้ม เดิน ดุ่มๆ จนกระทั่งวางคนในอ้อมแขนลงบนเตียง ยืนมองหน้าเธอด้วยความรู้สึกเกินยั้งใจ นาทีนี้จะเป็นอะไรเขาก็ไม่สนใจแล้ว

อชิระกวาดสายตาโลมเลียมเรื่อนร่างอรชร ขณะสองมือปลด กระดุมเสื้อของตัวเองตามด้วยเข็มขัดและกางเกง ไม่ก็้อัดใจเขาก็ เปลือยเปล่าอวดความเป็นชายที่กำลังห้าวหาญแสดงความต้องการ อย่างเปิดเผย เขาขยับเข้าไปยืนชิดเตียง โยนซองถุงยางไปข้างกายเธอ แล้วเลิกคิ้วด้วยความสงสัย

“นั่น...ทำไมถึงยังไม่ถอดอีกล่ะครับ” เขาเซิดปลายคางมอง

ความร่ำรวยของชุด

“ฉัน...” คนบนเตียงใบหน้าแดงจัด ความขัดเขินทำให้รู้สึกว่ามีมือไม้ของเธอช่างเกะกะแก้งก้าง

“ผมไม่อนุญาตให้คุณเปลี่ยนใจตอนนี้นะคนสวย เรามาได้ไกลเกินกลับตัวแล้ว ผมหยุดไม่ได้คุณก็เห็นหลักฐานคาตาอยู่ทนโท่ อย่าใจร้ายกับผมนะครับ”

เขาเห็นสายตาเธอจดจ้องความเป็นชายแล้วกลืนน้ำลายลงคอ อชิระยิ้มอย่างทรมานขณะก้าวขึ้นไปบนเตียง ร่างเขาตระหง่านทรงอำนาจอยู่เหนือร่างเธอ

“ผมจะกินคุณเดี๋ยวนี้”

“มะ...มือนี่คุณต้องจ่ายหนัก”

เสียงของเธอสั้นพรวด ไม่รู้ว่าอายหรือกระสันจนทนไม่ไหวเหมือนเขา แต่อชิระทำเพียงส่งยิ้ม ลูบเส้นผมเธออย่างอ่อนโยน

“เพื่อคุณทูนหัว หยอดตัวผมก็ยอมแลก”

“จั้น...ฉันยกชุดนี้ให้คุณคะ”

เธอกระดิกนิ้วเรียกเชลยชวณ อชิระคำรามในลำคอรีบกระโจนเข้าใส่เหยื่อสาว แนบร่างทาบทับ บดขยี้ปากนุ่มดูดกลิ่นเธอจนหายใจหายคอไม่ทัน ชุดสวยถูกมือเขาดึงออกอย่างใจรั้นจนเกือบจะกระชาก

เดรสเกาะอกยาวครึ่งน่องเลื่อนหลุดผ่านพื้นเรียวยาว่างายดายเหมือนปอกกล้วย เรือนร่างขาวโพลนอ่อนระทวยยั่วสายตา ผิวเธอนี้นวลละเอียดไร้ฝ้าผา ทรวงสาวกลมกลึงที่หมายตาขยับไหวสะท้าน เธอทำให้ไฟรักในกายเขาลุกโชน เหยื่อสาวของอชิระไม่ได้สวมบรา ที่ปลายยอดอกมีเพียงสติกเกอร์สีเนื้อปกปิดไว้ ฝ่ามือใหญ่ของชายหนุ่มกอบกุ่มปทุมถัน เธอหนุ่มหยุนพอดิบพอดี เขาเริ่มเคล้นคลึงจนเธอไม่อาจทนนอนนิ่งๆ ได้

“ทำไมน่ากินอย่างนี้”

ใบหน้าคมสันลดลงมาขึ้นชมความงาม เรียวปากอ้าอมครอบ-
ครอง วนปลายลิ้นเปียกขึ้นรอบแผ่นสติเกอร์ซ้ำๆ รับฟังเสียงคราง
ซ่านสยิวของเธออย่างพึงพอใจ

ไม่นานสติเกอร์นั้นก็หลุดออก จะงอยสี่ชมพูเข้มผลิบานแข็งตัว
เป็นไต เขาไม่รอช้ารีบดูดดึงเข้าสู่ปาก ดื่มน้ำรสชาติหวานละมุนอย่าง
ลุ่มหลง แกล้งเน้นฟันขบเม้มยอแด่แข็ง เธอครางแผ่ว แผ่นหลังแอ่นโค้ง
สองแขนวัดโอบรัดศีรษะเขาแนบชิด

“นุ้มนึ้มนี่ไปหมด”

ขณะที่ริมฝีปากยังคงเพลิดเพลिनกับทรวงสาว ฝ่ามือเขาก็เคลื่อน
ไปทางทาบเนินเนื้อเบื้องล่าง ถ่ายทอดไอร้อนให้แก่กระจายผ่านทางแกง
ชั้นในตัวน้อย เขาจับขอบแล้วค่อยๆ ดึงมันออกซ้ำๆ จนฟันปลายเท่า
แล้วเหวี่ยงมันทิ้งไปอย่างไม่สนใจ ในที่สุดเธอก็เปลือยเปล่าเท่ากันกับ
เขา

“แบบนี้ค่อยรู้สึกเท่าเทียมกันหน่อย”

สายตาดูชิระขึ้นชมความงดงามสมบูรณ์แบบ มือเขายังคงโอบ
ลูบปลุกเร้า กายสาวเริ่มฉ่ำขึ้น เขารู้สึกได้ตอนที่กรี๊ดปลายนิ้วตาม
รอยแยกของกลีบเนื้ออ่อนนุ่ม สะกิดหยอกเข้าส่วนที่ซ่อนเร้นทำให้เธอ
ส่งเสียงครางอย่างทรมาน สร้างความเสียวซ่านปรนเปรอเธออย่าง
ต่อเนื่อง หน้าที่องของเธอหดเกร็ง สะโพกงามกระตุกตามจังหวะการ
เคลื่อนไหวของมือเขา

“จำได้ไหมตอนอยู่บนรถคุณแกล้งผมยังไง”

หน้าเธอแดงจัด แกวตาวาดหัวนั้งกว้างน้อยระวิงภัย ยังคง
คอนเซปต์สาวใสไร้ประสบการณ์ได้อย่างยอดเยี่ยม

“ผมชอบมากรู้ไหม อยากให้คุณทำมันอีกครั้ง มือของคุณ...
สัมผัสผม แบบที่ผมทำกับคุณตอนนี้” อชิระเพิ่มแรงคลึงเคล้าปุ่มกระสัน
เธอดิ้นพล่านซ่านเสียวสุดใจ มือเขายังคงวนเล่นกับความสาว สะโพก

เธอปิดสายเรียกห้องบางอย่างที่แม้แต่ตัวเองก็บอกไม่ได้ว่าคือสิ่งใด รู้แค่ว่าอารมณ์ของเธอกำลังไต่ระดับสูงขึ้นตามแรงมือของเขา แค่นี้เพียง อีกนิด...อีกนิดเดียวเท่านั้น เธอก็จะ...

ความปรารถนาอันร้อนรนเหมือนร่างกายใกล้ระเบิด วินาทีนั้นอชิระ กลับดึงมือออก แล้วทั้งกายจะนอนหงายหายใจแรง แก่นกายตั้งเด่น เธอครางเสียงแหลมอย่างชัดใจและเขาหัวเราะนัยน์ตาพร่ำมัว อชิระ กับเธอหายกันแล้ว จากนั้นก็ยินดีต้อนรับเข้าสู่เวลาสำคัญ

“ตาคุณแล้ว เอาเลยคนสวย ทำต่อให้จบ” มือนุ่มถูกดึงมาวาง แหมะใกล้ตัวตนแข็งกร้าว อชิระสบตาเธออย่างร้อนแรง รอคอย “ผม เป็นของคุณแล้ว”

เธอนิ่งอึ้ง จ้องมองเขาอย่างไม่วางตา ก็ครั้งแล้วก็ไม่รู้ที่รู้สึกนึก ชอบคุณความเมามา หากไม่ได้เหล้าช่วยไว้เธอคงมุดดินหนีเขาด้วยความอับอาย หญิงสาวรู้ดีว่าถอยไม่ได้ อีกรใจเธอก็ไม่คิดจะถอย ความต้องการมันเกิดขึ้นแล้วจะหักห้ามได้อย่างไร เขาปลุกเร้ากระตุ้นอารมณ์ ลึกลับจนไฟรักลามเลียไปทุกซอกซอกซน เหตุผลต่างๆ ถูกวางไว้ข้างหลัง ความต้องการ

ในรอนั้นเธอก็แค่หลับหูหลับตาดูๆ คลำๆ ปลุกปั้นอารมณ์เขา ทั้งคู่ไม่ได้เปลือยเปล่านัวเนียอยู่บนเตียงอย่างนี้ สถานการณ์มันแตกต่างกัน หญิงสาวมองแก่นกายผองาดกกล้าทำท่ายส่ายตา มองความฉ่ำวาวเคลือบปลายแท่ง ริมฝีปากของเธอแห้งผาก ขณะเลื่อนมือสั้นๆ ไปกอบกุ่ม หน้าท้องอชิระกระตุกเกร็งตบสนอง ใจเธอเต้นระส่ำราวกับว่าเขากำลังขยายใหญ่ขึ้นไปอีก

“รูตมือสิครับ หรืออยากลองชิมดูก็ได้” เสียงเขาครางพร่า หยัดสะโพกขึ้นเมื่อเธอทำตามที่บอก

วสุวีขยับข้อมือขึ้นลงเป็นจังหวะ ทุกครั้งเธอจะได้ยินเสียงครางพอใจของเขา ตัวตนความเป็นชายแข็งขี้ผึ้ง ความต้องการทั้งหมดวิ่งมา

อัดแน่นรวมตัวกัน เขาขยับสะโพกตามจังหวะมือที่โยกขึ้นลง กระทั่ง
ทนมไม่ไหวจึงพลิกกายขึ้นทับร่างเธอ เอื้อมมือหยาบถุยงายอนามัยที่โยน
ทิ้งไว้ส่งให้

“สวมมันให้ผมแล้วเราจะสนุกกัน” เขานอนหงายอำนวยการความ
สะดวกให้ แวดตาทิวกระหยาเร้าร้อน

“ฉันไม่เคยใส่ถุงยางให้ใคร”

“ไม่เป็นไร”

แม้จะนึกขำใจที่เธอไม่ยอมถอดบทสาวใส แต่ความปรารถนา
ทำให้เขาเลิกสนใจปัญหาพวกนั้น อชิระคุกเข่าคร่อมร่างเธอ มือยื่น
ไปแย่งซองถุงยางมาฉีกแล้วสวมปลอกให้ตัวเองต่อหน้าหญิงสาว

“งั้นก็ดูแล้วจำเอาไว้”

แล้วชายหนุ่มก็สลับตำแหน่งยกร่างหญิงสาวให้นั่งคร่อม ความ
เป็นชายของเขาแตะได้กายสาวอย่างสนิทสนม เธอตัวสั่นจนเขารู้สึกได้
แวดตาสับสนสบประสานกับเขา ในตาเธอบอกความหมายได้หลาย
อย่างทั้งหวาดหวั่นและอยากลอง เป็นความพิศวงงงวยที่แสนจะเร้าใจ

“คราวนี้คงไม่ต้องให้บอกอีกนะ จัดการผมได้เลยคนสวย ผม
อยากได้คุณจนจะทนมไม่ไหวอยู่แล้ว”

นาที่นั้นแม้ความกระสันจะเล่นงานอย่างหนัก แต่วสุวิก็ยังคงงัก
ไปต่อไม่ถุก เธอมองเขาอย่างไม่รู้จะทำอย่างไร อชิระขมวดคิ้ว เริ่ม
หงุดหงิดขึ้นมาจริงๆ

“คราวนี้อะไรอีก”

“ฉัน...ฉัน”

“ไม่เอาน่าคนสวย เลิกแสดงได้แล้ว ถึงผมจะชอบ แต่ตอนนี้ผม
อยากถูกคุณขยี้ให้ยับมากกว่า” มือเขาบีบแน่นทำกระตุ่นไฟพิศวาส
ริมฝีปากร้อนชุกใช้กับทรวงสาว “รีบจัดการเอาผมเข้าไปเดี๋ยวนี้!”

วสุวิหุ้อ้อตลាយ มือเกาะไหล่เขาใช้เป็นหลักพยุงตัว ความกลัว

มากพอๆ กับความต้องการ แล้วเธอก็กลั่นใจเลื่อนลงต่ำไขว่คว้าตัวตน
แข็งกร้าว นำส่วนปลายแตะไล่ความชุ่มฉ่ำ ความเสียวชานโถมใส่อย่าง
บ้าคลั่ง สัญชาติญาณร้องสั่งให้กดร่างลงครอบครอง แต่มันไม่ง่ายเลย
สำหรับคนที่ไม่เคยอย่างเธอ

ท่าทางงกๆ เงินๆ ไม่ทันใจ ทำให้อชิระรอไม่ไหว เขากระแทก
ลมหายใจอย่างรำคาญ พลิกกายจับกดให้เธอนอนได้ว่าง

“ผมคิดบัญชีกับคุณทั้งคืนแน่”

ชายหนุ่มกัดฟันกรอด ต้องการเธอจนหือ้อตาลาย เขาแทรกเข้า
แยกเรียวขาของเธอออก เปิดเผยความลับซ่อนเร้น เธอชุ่มฉ่ำหายาดเยี่ยม
น้ำลึ้มลอม เอาไว้ก่อนเถอะ เขาอยากปรนเปรอให้เธอด้วยปากลิ้น
ตี๋มด่ำกับความสวैयाยวนใจ แต่เขารอไม่ไหวและเขาต้องได้เธอเดี๋ยวนี้
นิ้วเรียวยาวหมุนวนเตรียมความพร้อม ก่อนจกดจ่อแก่นกายแทนที่ตรง
ปากทาง กดพรอดมิดด้ามในคราวเดียว

อชิระชะงักงันตัวแข็งทื่อ เสียวร้องที่ฟังแล้วเจ็บปวดมากกว่า
เสียวชานทำให้หยุดทุกอย่างเพื่อมองเธอให้ชัดๆ ตัวเธอแข็งทื่อ ดวงตา
รื้นหยาดน้ำตา ริมฝีปากถูกกัดเอาไว้ สองมือขยุ้มผ้าปุระบายความเจ็บ
ปวด ความจริงวังชนดังโครม ปฏิภาณของเธอทำให้อชิระสร้างเมฆ
ในทันที

“นี่คุณไม่เคยนอนกับใครมาก่อนหรือ”

“คะ...คุณเป็นคนแรกค่ะ” เธอตอบอย่างตะกุกตะกัก ขณะที่
ตัวตนของเขายังตรึงนิ่งในกาย

“บ้าฉิบ! แล้วทำไมถึงเพิ่งมาบอก”

อชิระสบถอย่างหยาบคาย ทว่ากลีบเนื้ออ่อนนุ่มที่โอบล้อม
กายชายสร้างความสะดวกชานเร้าใจจนทำให้เขาต้องกัดฟันข่มความ
หฤหรรษ์ น้ำตาหยดหนึ่งไหลตกจากหางตาเธอ เขารู้ว่ามันสมจริงเกิน
จะพูดได้ว่าเธอกำลังแสดงละคร นี่มันเรื่องบ้าอะไรกันวะ!

“เจ็บมากไหม” เขาช่วยกรีดน้ำตาให้ ก่อนก้มลงจูบหน้าผาก
ปลอบประโลม

หญิงสาวสายหน้า เส้นผมสีดำเงางามสยายเต็มหมอน สองกาย
ยังแนบชิดสอดประสาน จมอยู่ในความคับแน่นแสนหวานนั้น อธิระ
สุดลมหายใจสกัดกั้นความปรารถนาบ้าคลั่ง เขาต้องเริ่มต้นใหม่ ค่อย
เป็นค่อยไปอย่างช้าๆ เพื่อให้เธอได้ปรับตัวเข้ากับเขา

“ถอดผมเอาไว้และอย่าเกร็ง ถ้าเจ็บให้รีบบอก” เขาเริ่มถอดถอน
อย่างเชื่องช้า คนใต้ร่างสูดปาก หลังตาปี ความอดทนกับความต้องการ
กำลังตีกันดุเดือด

ใจหนึ่งเขาอยากจะถอนตัวออกด้วยความโกรธ หยุดทุกอย่างไว้
แค่นั้น แต่ความอ่อนนุ่มที่ตอดตูปรอบแก่นกายทำให้เขาทुरนทुरายเกิน
ต่อต้าน นี่ไม่ใช่ความผิดเขา ทำไมจะต้องทรมานให้ตัวเองค้างคา เขา
ต้องเดินหน้าต่อไปบรรลุลูกหมายสูงสุด เอาไว้จบเรื่องค่อยเคลียร์กัน!

“คุณต้องชดใช้ที่ปกปิดผมเรื่องนี้”

ชายหนุ่มครางเบาๆ ขณะดึงแก่นกายออกช้าๆ จนเกือบสุดแล้ว
หวนกลับเข้าไปเติมเต็มอีกครั้ง ต้องอดทนรักษาความอ่อนโยนทั้งที่
ไฟรักลุกโชนแผดเผา

“อย่ากัดตรงนั้นค่ะ” เธอคราง เล็บจิกปากกว้าง เมื่อเขาฝึงคม
เขี้ยวลงไปในเนินอกอวบ

“ใจเย็นๆ” ปลายลิ้นเขาละเลงยอดอกสีเข้มกระตุ้นให้คนที่นอน
น้ำตาคลอมีอารมณ์ตอบสนองอีกครั้ง สัญญาณทางกายเป็นไปใน
แนวโน้มที่ดี

ความปลาบแปลบราวถูกมีดกรีดค่อยๆ ลบเลื่อนแทนที่ด้วยความ
เสียวชานใจอย่างน่าอัศจรรย์ เสียงหวานครางกระเส้า เมื่อเขา
เริ่มเร่งเร้าโหมสะทอกเข้าออกอย่างเป็นจังหวะจะโคน วสุวิুবหวม
ท้องไส้ปั่นป่วน ความมุ่มมาดปรารถนาที่จะปลดปล่อยพันธะบางอย่าง

ย้อนกลับมาเล่นงานเธออีกครั้ง วสุวีไม่อาจทนนอนนิ่งอยู่เฉยๆ ร่างเธอ บิดเร้าได้ร่างเขา ขยับแรงเร้าให้เขานำพาเธอทะยานสู่จุดหมาย

ในห้วงนาที่สุดท้ายที่ความรู้สึกทั้งหลายหลอมรวม หญิงสาว ครางเสียงแหลมพรวด แยกขาเปิดกว้างตอรับเขาอย่างล้ำลึก กายสาว บีบรัดแน่นแนบ ชายหนุ่มกอดพันข่มความซาบซ่าน โจนจ้วงเข้าใส่อย่างไม่หยุดยั้ง รับฟังเสียงหวานครวญครางสะท้านรัญจวน ปลายเล็บเธอ คุกรุดเป็นทางยาวบนแผ่นหลังกว้าง อชิระเหมือนหลุดกรอบการควบคุม สะโปกเพรียวขยับถี่รัว บดอัดความเป็นชายอย่างหนักหน่วง กดสุด แก่นลึกสุดใจ เมื่อความสุขสมมาเยือน หนุ่มสาวพากันทะยานขึ้นสู่จุด สุดยอด ต่างกอดรัดประสานเสียงครางอย่างสุดเสียง

อชิระหลุดฮวบอย่างหมดเร็วแรง หลับตาชวนชบไปหน้ากับเนิน อกนุ่น ลมหายใจแผดเผาผิวกายเธอ รู้สึกเหมือนตัวเองเป็นลูกเสื้อเพ็ง คลอด เปราะบาง และไม่อาจบังคับร่างกายตัวเองได้ ขาอ่อนปวกเปียก จนต้องนอนแช่ในร่างเธอหนึ่งๆ เพื่อรอกำลังวังชาฟื้นคืน ตัวเขายังสั่น ระริกจากการบรรลู่ถึงยอดปรารถนา

บ่าบอแท้ๆ ทั้งที่นี่ก็อยากจะบีบคอเธอ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเรื่อน ร่างบอบบางนี้ให้ความรู้สึกดีเหลือเกิน

“คุณชื่ออะไร” เขาเอ่ยถามหลังจากถอดถอนกายแกร่ง พลิกตัว ลงไปนอนข้างๆ มองความอิมเอมสุขสมที่ปรากฏบนใบหน้านั้น

ตลกชะมัดที่ต้องมาซักใช้คุณนอนด้วยคำถามนี้ แต่เขาไม่อาจหักห้ามความอยากรู้อยากเห็นของตัวเองได้ อชิระต้องการรู้จักเธอ ทว่า คนข้างๆ เขากลับนิ่งเงียบ ไม่มีเสียงตอบ

“คุณ” ชายหนุ่มขมวดคิ้ว ชันศอกยันที่นอน ตะแคงหน้าหัน เข้าหาเธอ แต่อีกฝ่ายนอนหลับตานิ่งจนต้องเขย่าแขน “คุณ...คุณ...”

หลับไปแล้วเนี่ยนะ! แม่คุณเอ๊ย...หลับลงได้ยังไง

อชิระทิ้งกายลงนอนตามเดิมพลางยกแขนขึ้นก่ายหน้าผาก แสง

ไฟในห้องยังสว่างไว้ ชายหนุ่มดีดกายขึ้นนั่งขัดสมาธิกลางเตียง สายตาจับจ้องร่างเปล่าเปลือยเข่ายวน ร่องรอยหลักฐานแห่งการร่วมรัก เต็มย่นยับ และจุดดวงๆ สีแดงที่เปรอะเปื้อนซอกขาและผ้าปู ตอกย้ำถึงต้นเหตุหน้ามีดของเขา

ชายหนุ่มกวาดสายตามองไปรอบห้องแล้วสะดุดเข้ากับกระเป๋าถือของเธอที่ตกอยู่บนพื้นห้อง เขารีบก้าวลงจากเตียง เดินข้ามกองเสื้อผ้าระเกะระกะเพื่อหยิบกระเป๋าใบนั้นขึ้นมา แล้วเปิดกระเป๋าสตางค์ของเธอออกมาดู

ตอนที่รู้ว่าเธอยังบริสุทธิ์ เขาก็ช็อกไปรอบหนึ่งแล้ว พอได้เห็นชื่อจริงในบัตรประชาชนของเธอ อชิระก็เหมือนจะช็อกซ้ำอีกรอบ
วสุวี กิตตินันท์

ชวยละสิ ลูกสาวคุณวิรงรอง!

ชายหนุ่มแหม่ปากพลางสอดบัตรประชาชนของเธอกลับเข้าที่เดิม สติสตั้งเริ่มกลับเข้าที่ ดูเหมือนเรื่องนี้จะซับซ้อนกว่าที่คิด ลูกสาวคุณวิเข้ามาอ่อยเขา ยอมนอนกับเขาคงเพราะมีแผนการซ่อนเร้น ก็เห็นกันอยู่ว่าเธอไม่ใช่พวกกล้าแถม แต่เป็นสาวใสไร้เดียงสาตัวจริงเสียจริง

เวรแล้วไอ้เสือ...เขาทำบ้าอะไรลงไปเนี่ย

อชิระมองคนบนเตียง แล้วคำพูดของคุณวิรงรองก็ตั้งขึ้นในความทรงจำ

‘ฉันยินดีจะยกโรงแรมให้ ถ้าคุณรับปากว่าจะแต่งงานกับลูกสาวของฉันและช่วยเธอดูแลโรงแรมนี้ต่อไป’

นั่นคือสาเหตุแท้จริงที่เขาปฏิเสธคุณวิรงรองและไม่คิดอยากได้โรงแรมนี้ เขาไม่รู้จักลูกสาวคุณวิและยังไม่อยากแต่งงานกับใคร แม้จะอยากได้โรงแรม แต่คงไม่ลงทุนแลกขนาดนั้น

อชิระไม่รู้ว่าใครมันแปลงสาร กลายเป็นว่าคุณวิไม่ยอมขายโรงแรมให้เขา ลือกันไปต่างๆ นานา

เป็นไปได้ไหมที่เธอจะทำตามแผนการของแม่ผู้ล่วงลับ ดิงเขามาสู้กับภพพรที่ทำท่าเหมือนว่าจะมีปัญหากันภายใน คุณวิบอกอะไรกับลูกสาวบ้าง เรื่องนี้จะมากจะน้อย วสุวี กิตตินันท์ ก็ต้องเกี่ยวข้องแน่นอน

เขารู้แล้วว่าทำไมถึงต้องเป็นโรงแรมวิรงรอง หากลูกสาวคุณวิคิดจะจับเขาแล้วละก็จะมีที่ไหนเหมาะสมไปกว่าที่นี่อีกละ อย่าบอกเสียวนะว่าเธอสิ้นคิดจับเขาจริงๆ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้น เขาหักคอเธอแน่ ถึงแม้เธอจะทำให้เขามีความสุขมากก็เถอะ

ชายหนุ่มถอนใจ เดินไปหยิบผ้าขนหนูมาสะบัดพันรอบเอว เหลียวมองคนบนเตียงที่นอนหลับตาพริ้มจนน่าอิจฉา แตกต่างจากราวฟ้ากับเหว ความสุขสมที่เพิ่งได้รับเทียบไม่ได้เลยกับเรื่องน่าปวดหัวที่จะเกิดตามมา ความว้าวัยไม่ทันหาย ความควายก็เข้ามาแทรก

เพื่อความไม่ประมาทชิระเริ่มเดินสำรวจทั่วห้อง สัญชาติญาณร้องเตือนให้ระวัง วสุวีกำลังจนตรอก สถานการณ์ของเธอทำให้เขาไว้วางใจไม่ลง บางทีเธออาจซ่อนกล้องแอบถ่ายไว้แบล็กเมลเขาก็ได้

เฮ้อ...นี่เขาควรจะรอเธอตื่น หรือชิงหนีไปซะตั้งแต่ตอนนี้ดีนะ